

Combaterea crimei organizate prin dispoziții de...

By: Laura Codruta Kovesi

As of: Oct 1, 2016 3:54:16 PM
17,934 words - 340 matches - 63 sources

Similarity Index

51%

Mode: Similarity Report ▼

paper text:

CAPITOLUL V INCRIMINAREA TRAFICULUI ȘI CONSUMULUI ILICIT DE DROGURI Secțiunea 1 Reglementarea internațională și națională cu privire la traficul de droguri La acest început de mileniu, comunitatea internațională își manifestă tot mai frecvent îngrijorarea față de amploarea fără precedent pe care a luat-o crima organizată, traficul de droguri, traficul de persoane, actele de terorism etc., fenomene ce tind să erodeze bazele sistemului economic și să afecteze instituțiile fundamentale ale statului de drept²⁸³. Este bine cunoscut că traficul de droguri, ca și consumul acestor substanțe, au efecte negative, periculoase sub aspect fizic și psihic asupra organismului uman, constituind un adevărat flagel social, împotriva căruia întreaga lume civilizată trebuie să conlucreze pentru combatere și eradicare. În ultimii ani, problema traficului și a consumului ilegal de droguri a devenit deosebit de actuală atât în plan internațional, cât și în plan național, iar ²⁸³ Pentru amănunte, vezi Antoniu, George, Reflecții asupra crimei organizate, în Revista Dreptul, nr. 3/1997 ²⁹⁴ dimensiunile traficului și consumului ilegal de droguri ne permit să vorbim despre un stadiu de formare a narcomaniei, structură a crimei organizate care include importul ilegal, transportarea și desfacerea drogurilor, dar și a consumului ilegal al acestora. Datorită profitului foarte mare, afacerile ilegale cu droguri, prin dimensiunile sale, depășesc toate celelalte genuri de infracțiuni dm cadrul crimei organizate. V.1.1. Considerații generale Pericolul social deosebit de mare al

traficului și consumului ilicit de droguri se datorează faptului **că** în societate **se**

9

răspândește narcomania, ceea ce reprezintă o grava și globala amenințare pentru sănătatea oricărei națiuni. A devenit o certitudine că organizațiile criminale se folosesc de contradicțiile generale, de lipsa sau permisivitatea unor legi, precum și de insuficiența ori slaba colaborare dintre structurile statului, ca să prolifereze această activitate infracțională, aducătoare de mari venituri materiale, dar și de traume psihice și fizice, deoarece se știe că consumul de droguri duce în mod iremediabil la moarte.²⁸⁴ Deoarece în ultimele decenii s-a dezvoltat un adevărat comerț internațional ilicit de droguri atât dreptul intern, cât și cel internațional a fost nevoit a adopta reguli stricte privind producția, cultivarea, folosirea și comerțul cu asemenea substanțe. V.1.2. Considerente istorice și reglementări internaționale

Tentația de a ajunge la stări euforice **își are rădăcina în timpuri de mult apuse,**

2

când

se fumau anumite ierburi cu efecte afrodisiace **și halucinogene.**

2

284 Privitor la problematica drogurilor, a se vedea: Țurlea, S., Bomba drogurilor, Editura Humanitas, București 1991;

Drogurile în viața **românilor, Editura Magicart Design, București, 1996;**

5

Bercheșan, V., Pletea, C., Drogurile și traficanții **de droguri, Editura Paralela 45, Pitești,**

18

1997;

Stancu, Emilian, Tratat de criminalistică, Ediția a IV -a, **Editura Universul Juridic,**
București,

5

2008. 295 Drogurile au fost substanțe create artificial de

oamenii de știință în anumite situații limită, principala cauză fiind, **de regulă, războaiele.**
Efectele drogurilor erau „benefice” pentru armatele diverselor popoare care trebuiau să reziste în
regim de război, de multe ori fără hrană și apă. Așa au luat naștere substanțele excitante, halucinogene,
droguri în formă primară.

2

Astfel, în secolul al XVII-lea s-a descoperit morfina, un medicament care calma durerile provocate
de răni grave. **Cu timpul, s-a realizat că morfina administrată în mod repetat duce foarte repede**
la dependența fizică și psihică și s -a căutat un înlocuitor. **Prin derivarea morfinei cu** opiumul s -a
descoperit heroina.

2

Proprietățile terapeutice ale macului (din care se produce opiul și derivatele sale) au fost cunoscute încă din antichitate, în Persia, Egipt sau Grecia. În Europa Evului Mediu, „opiul” a avut o carieră interesantă: pe lângă folosirea sa în tratamentul unor boli, a fost folosit la suprimarea unor adversari politici „Hașișul” este un alt tip de drog folosit din vechime, produs al

plantei Cannabis Sativa L., cunoscut mai ales sub denumirea de „câneapă indiană”. Deși în principal se fumează, este folosit în diferite băuturi, consumul său fiind tolerat în unele țări asiatice. Drumul hașișului este pomenit în legendele orientale fiind descris drept o substanță halucinogenă și euforizantă. Hașișul reprezintă pentru vechii indieni un aducător de fericire și un medicament, servind totodată la susținerea unor ceremonii religioase. „Cocaina” se numără printre drogurile cele mai cunoscute, produs de un arbust cu frunze perene ce crește în vestul Americii de Sud, frunzele sale fiind masticate, de multe secole

.După primul război mondial, aceste substanțe au început să fie consumate în toată lumea. Până la sfârșitul anilor

2

1930 drogurile și consumul lor

erau legale. Comercializarea lor, în timp, a dus la profituri enorme, iar odată scoase în afara legii, drogurile au devenit o sursă inestimabilă pentru piața neagră. Flagelul comerțului ilicit cu stupefiante pornit din America de Sud și Orientul Mijlociu a cuprins întreaga planetă.

2

Astfel, traficul de droguri a devenit una dintre cele mai rentabile „afaceri”, câștigându-se sume fabuloase. Dându-și seama de puterea distructivă pe care o au drogurile asupra omenirii, națiunile lumii au început să colaboreze atât la nivel regional, cât și la nivel internațional. Momentul începutului luptei împotriva drogurilor îl constituie reuniunea de la Shanghai din anul 1909, la care au participat 13 state care aveau interes în Orient și care au creat „Comisia Opiumului”, adoptând un număr de 9 rezoluții, care au pregătit terenul pentru considerarea drogurilor chestiune de drept internațional. Primul act care marchează începutul cooperării națiunilor lumii în domeniul controlului asupra drogurilor este „Convenția Internațională asupra stupefiantelor”, semnată la Haga, în anul 1912. Prin această convenție statele semnatare își asumau obligația să controleze producția de opiu brut, să reglementeze importul și exportul de opiu manufacturat, să supravegheze comerțul cu opium medical și cu derivatele acestuia. Convenția de la Haga urma să intre în vigoare în anul 1915, însă declanșarea primului război mondial a întârziat aplicarea prevederilor stabilite în Convenție. După terminarea războiului, toate statele semnatare ale Tratatului de la Versailles s-au angajat să aplice prevederile Convenției adoptate în anul 1912. Conform art. 23 al Pactului Ligii Națiunilor, această organizație își asuma în mod oficial sarcina de a asigura respectarea și aplicarea Convenției din 1912. În acest scop, problematica drogurilor a fost reluată prin constituirea unui „Comitet consultativ pentru traficul opiumului și a altor droguri periculoase”, în cadrul Ligii Națiunilor. Prin urmare, au loc două conferințe la Geneva, în 1924 și în 11 februarie 1925. La această ultimă Conferință este semnat „Acordul privind producerea, comerțul interior și folosirea opiumului preparat”, act care a fost urmat de „Convenția internațională a opiumului”, (convenție semnată la data de 19 februarie 1925). Prin această Convenție guvernele se obligau să prezinte anual statistici din care să rezulte producția de opiu și de frunze de coca, cantitățile de droguri fabricate, consumul intern, importul și exportul de stupefiante, precum și stocurile disponibile. La data de 13 iulie 1931, a fost semnată, la Geneva, „Convenția internațională privind limitarea

fabricării și reglementarea distribuirii stupefiantelor”, acord internațional care a condus la o lărgire însemnată a colaborării internaționale. Tot la Geneva s-a adoptat, la data de 26 iunie 1936, și „Convenția pentru suprimarea traficului ilicit de droguri periculoase” act care solicita statelor semnatare pedepsirea severă a traficanților. Prin dizolvarea Societății Națiunilor activitatea umanitară în lupta contra drogurilor și toxicomaniei a fost preluată de Organizația Națiunilor Unite. Astfel, în cadrul noului organism creat „Comisia de stupefiante” a Consiliului economic și social devine elementul central al acestei acțiuni, asumându-și un rol de control, de studiu și de coordonare. Primul act al noului organism a fost „Protocolul din 1946”, prin care s-au adus amendamente convențiilor și acordurilor anterioare. La data de 19 noiembrie 1949, s-a

semnat „Protocolul de la Paris”, prin care Organizația Mondială a Sănătății era autorizată să
supună unui control **internațional**

2

orice drog nou care era susceptibil să ducă la toxicomanie. În anul 1953, la New York a fost adoptat „Protocolul asupra opiumului”, care viza limitarea și reglementarea culturilor de mac, producția, comerțul și utilizarea opiumului. Procedura și modalitățile de control, prin convențiile și protocoalele anterioare era greoaie, motiv pentru care, la 30 martie 1961, la sediul O.N.U. a fost adoptată „Convenția unică asupra stupefiantelor” (intrată în vigoare în 1964) și care urmărește trei obiective principale: > simplificarea mecanismelor de control internațional; > extinderea controlului asupra culturilor de plante din care sunt extrase stupefiantele; > codificarea dreptului tratatelor multilaterale existente în materie de 298 droguri. Deși la această Convenție au aderat 79 de state, abuzul de droguri care periclitează grav sănătatea persoanelor a cunoscut o recrudescență, devenind în unele state o adevărată epidemie. Pentru combaterea acestui flagel, lupta contra drogurilor a luat o amploare și mai mare, astfel că, în anul 1971, s-a impus o nouă reuniune și adoptarea unei noi convenții de contracarare a acestui fenomen. Astfel, la 21 februarie 1971, la Viena s-a adoptat „Convenția asupra substanțelor psihotrope”, act care are ca scop punerea sub interdicție a unor substanțe cu efect halucinogen ce prezintă riscul dependenței (stimulatoare tranchilizante, halucinogene). Aceste substanțe nu au făcut până la acea dată obiectul controlului internațional, astfel că noua convenție vine să completeze și să adapteze la noile condiții economice și sociale Convenția unică din 1969. Convenția de la Viena a intrat în vigoare la 16 august 1976. Din păcate, rezultatele pozitive așteptate prin adoptarea acestei Convenții nu au fost cele dorite, traficul ilicit de droguri a cunoscut o amploare deosebită, astfel că, în noiembrie 1988, la Viena, a fost dezbătut proiectul noii convenții care urma să completeze convențiile existente. „Convenția

împotriva traficului și consumului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope”, adoptată **în**
anul 1988, **este**

9

ultimul act juridic internațional de anvergură în materie de trafic și consum de droguri. Această convenție adoptată de 108 state, obligă fiecare țară să pună în afara legii faptele care privesc producerea, traficul și vânzarea drogurilor, inclusiv spălarea banilor proveniți din aceste activități ilicite. De asemenea, Convenția permite suspendarea unor reglementări

privind secretul bancar, sperându-se că în acest fel să se depisteze mai ușor profiturile obținute din traficul ilicit de droguri. În tabelele I și II anexă la Convenție, erau nominalizate 12 substanțe clasificate drept precursori și puse sub control internațional, în baza 299 constatările ulterioare și a propunerilor făcute de statele membre, Comisia pentru stupefiante a O.N.U., a hotărât, în anul 1992, includerea a încă 10 precursori ce pot servi la obținerea de droguri. Referitor la aceste substanțe, Convenția din 1988, cere părților în art. 31 lit. a) și c) să incrimineze și să sancționeze: > producția, transportul sau distribuția în cunoștință de cauză a echipamentelor, materialelor și substanțelor citate, știind că ele pot fi utilizate în scopuri ilicite la cultivarea, producerea sau fabricarea de stupefiante ori de substanțe psihotrope; > organizarea, administrarea sau finanțarea delictelor internaționale mai sus citate; > posesia materialului și a echipamentului sau a substanțelor citate, știind că ele au fost ori că vor fi utilizate în scopul cultivării, producerii ori fabricării, ilicite de stupefiante și substanțe psihotrope; > participarea ori asocierea în scopul săvârșirii, tentativa de săvârșire, ajutorarea, favorizarea, facilitarea și sfătuirea la comiterea infracțiunilor cuprinse în acest articol. De asemenea, este de remarcat că este pentru prima dată când statele semnatare se obligă să extrădeze traficanții de droguri condamnați și să dispună confiscarea bunurilor acestora. În prezentul demers științific comparăm și felul în care legea penală a diferitelor state reglementează problema

traficului și consumului ilicit de droguri. Astfel, legislația olandeză **se** caracterizează printr - 18

o

atitudine liberală, acceptând legalitatea unor categorii de droguri ușoare (marijuana). De exemplu, în Rotterdam există o asociație a narco-dealerilor, care a primit permisiunea semiformală pentru comercializarea în cluburi special amenajate, în care se vând nu numai droguri „ușoare”, ci și heroină. Tot în această țară, există o lege specială, din anul 1928, și anume Legea pentru opiu. 300 În Spania, art. 368 al Codului penal sancționează cultivarea, producerea, comercializarea, precum și îndemnarea și ajutorul dat pentru consumul ilegal de droguri

cu privire de libertate de la | la 3 ani.

62

Chiar dacă aceste infracțiuni au fost săvârșite cu substanțe care dăunează grav sănătății, termenul maxim de privare de libertate este de 3-9 ani. Dimpotrivă, în alte state sancțiunile pentru traficul și consumul ilegal de droguri sunt foarte severe, incluzând chiar și pedeapsa cu moartea. Țările care prevăd o asemenea sancțiune extremă sunt: Iranul, Malaezia, Pakistanul, Singapore. De exemplu, în Singapore pedeapsa cu moartea este aplicată pentru răspândirea drogurilor, iar o persoană este considerată drept dealer, fără aducerea altor dovezi, dacă asupra acesteia au fost găsite peste două grame de heroină, trei grame de morfină sau 15 grame de marijuana. În Suedia, normele care prevăd răspunderea penală pentru săvârșirea infracțiunilor cu droguri sunt cuprinse în Legea penală pentru droguri adoptată în 1968. De asemenea, măsurile contra folosirii ilegale de droguri în Japonia sunt prevăzute nu în Codul penal, ci conform Legii pentru controlul cannabisului (adoptată în anul 1953), Legii pentru opium (adoptată în anul 1954) și Legii pentru substanțele stimulative (adoptată în

anul 1951). În SUA, răspunderea pentru acțiuni ilegale cu droguri este reglementată de Codul penal al fiecărui stat în parte (de exemplu, art. 292 din Codul penal al statului Ohio, art. 220-222 al Codului penal din statul New-York, art. 13 al Codului penal al statului Georgia). Legislația penală a fostelor state sovietice sancționează

traficul și consumul ilicit de droguri și se bazează **pe**

35

Codurile penale elaborate în majoritatea țărilor după anul 1996. De lege ferenda, s-ar putea modifica legea penală în România, în domeniul

consumului ilicit de droguri în sensul de a

11

se elimina pedepsele penale pentru posesie de cantități mici de droguri și care nu sunt de mare risc, precum 301 și diferențierea pedepselor pentru deținerea unei cantități ce depășește o anumită limită. Astfel, pentru drogurile de risc (cum este cannabisul), singura măsură ar trebui să fie includerea făptuitorului în programe de tratament și reabilitare, iar pentru drogurile de mare risc (heroină, cocaină, ecstasy) să fie prevăzută aplicarea unei pedepse privative de libertate. Apreciem că nu se poate rezolva această problemă complexă doar prin interdicere și incriminare, ci prin instruire, informare, tratament, reinserție socială și în ultimul rând sancționarea penală. În acest sens, și-au exprimat opinia în spațiul public numeroși specialiști în domeniu, precum și multe organizații neguvernamentale. V.1.3. Reglementarea traficului de droguri în România Este cunoscut faptul că, în Țările

Române, nu a existat o legislație medicală și,

29

cu atât mai puțin, acte cu caracter normativ care să instituie un regim strict plantelor și substanțelor cu efect stupefiant sau tonic. Totuși, dintre documentele vremii rezultă preocuparea de a nu lăsa la îndemâna oricui vânzarea sau folosirea acestora. O primă intenție legislativă în acest sens o găsim în pravila domnitorului Vasile Lupu „Cartea românească de învățătură”, unde apare pentru prima dată interdicția impusă celor care comercializau otrăvuri și ierburi de leac de a elibera aceste substanțe și produse numai „vracilor”, nicidecum prostituatelor și bolnavilor psihici, în caz contrar fiind considerați ucigași. În Transilvania, începând cu anul 1770, se aplică legea sanitară austriacă care interzicea în mod categoric comercializarea otrăvurilor și substanțelor opiacee de către alte persoane decât farmaciștii. Actul

care a pus bazele juridice și administrative ale organizării pe principii **moderne** și **a**
ocrotirii sănătății publice în România

5

a fost „Regulamentul comercial

cu obiecte medicamentoase și otrăvitoare în Principatele Unite”,

18

publicat la 1 ianuarie 1864. 302 Zece ani mai târziu este redactată și „Legea sanitară”, care stabilește că organul abilitat să autorizeze deschiderea și funcționarea farmaciilor este Ministerul de Interne. După Marea Unire din 1918, cea mai mare realizare în domeniu este promulgarea „Legii nr. 58/1928 pentru combaterea abuzului de stupefiante”, care era menită să sancționeze pe toți acei care, direct sau indirect, contribuiau la apariția și proliferarea toxicomaniei. Desăvârșirea procesului legislativ avea să fie tăcută prin promulgarea „Regulamentului monopolului de stat și a stupefiantelor”, contribuind

decisiv la stoparea fenomenului toxicomaniei în România, prevăzând că

29

„importarea deponarea, fabricarea, debitarea, punerea în circulație și comerț în întreaga țară a tuturor produselor și substanțelor stupefiante sunt un drept exclusiv al statului exploatat

29

din monopolul de stat al stupefiantelor”. Perioada interbelică marchează și începutul colaborării internaționale în lupta contra traficului și consumului de droguri. Astfel, România, în calitate de membră a comunității internaționale, s-a alăturat luptei contra traficului de droguri, aderând la toate convențiile adoptate în materie de stupefiante. După anul 1990, pe lângă actele normative de cooperare internațională, alte legi interne adoptate de România au primit aderarea la acorduri și convenții încheiate între diferite state pentru întărirea colaborării internaționale în domeniul

traficului și consumului ilicit de droguri (Legile nr. 147/1997; nr.

11

148/1997; 101/1999; 154/1999; 208/1999; 6/2000; 13/2001; 64/2001; 664/2001; 394/2002). În plan intern, România a elaborat legi care reglementează regimul juridic al stupefiantelor. Astfel, prin Legea nr. 73/1969, legiuitorul român a reglementat regimul acestor substanțe în așa fel încât persoana fizică să nu aibă acces la ele, decât în cazuri strict limitate, prevăzute de lege. De asemenea, Codul penal român încă de la adoptarea sa, în 1968, în art. 312 a incriminat

producerea, deținerea sau orice operație cu produse **sau** substanțe **stupefiante** 303 **sau** 2

2

toxice285. Cu toate acestea, s-a constatat că dispozițiile acestor acte normative nu mai corespund noilor realități sociale, economice și juridice din țară și că incriminările erau total depășite. Prin urmare, necesitatea armonizării legislației naționale cu cea internațională a impus elaborarea

Legii nr. 143/2000 privind combaterea traficului și consumului ilicit de droguri. 286 Această
lege

2

corespunde cerințelor Convenției

contra traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope din

54

anul

1988 la care România **a aderat prin Legea nr. 118 din** 8 **decembrie 1992.**

5

Prevederile Legii nr. 143/2000 sunt în deplină concordanță nu numai cu dreptul internațional, dar și cu prevederile Constituției României. Pe lângă această lege specială mai amintim și alte acte normative care cuprind prevederi în lupta cu

traficul și consumul ilicit de droguri: ▶ Codul vamal **(Legea nr.**

2

141/1997287) care

**incriminează drept contrabanda în art. 176 și pedepsește trecerea frontierei, fără autorizație, a
substanțelor narcotice și psihotrope, a precursorilor și substanțelor chimice esențiale;**

2

▶ Legea nr. 31/1996288 privind regimul monopolului de stat și care stabilește ca fiind monopol de stat producerea și comercializarea substanțelor stupefiante; ▶

Legea nr. 300/ 2002289 **privind regimul juridic al precursorilor folosiți la fabricarea ilicită a
drogurilor;**

5

285 Pentru amănunte, vezi Toader, T., Drept penal român, Partea specială, Ediția a 4-a, revizuită și actualizată, Editura Hamangiu, București, 2009, pp. 408-410; Basarab, M., Pașca, V., Mateuț, Gh., Medeanu, T., Dungan, Petre, Butiuc, C., Bădăilă, M., Mirișan, V., Mancaș, R. Miheș, C., Codul penal comentat, vol. II, Partea specială, Editura Hamangiu, București, 2008, pp. 938-944, comentariu Petre Dungan. 286 Lascu, I., Lascu, L.C., Extinderea incriminării traficului de stupefiante, în Revista Dreptul nr. 12/2000, p. 10 și Lascu, I., Lascu, L.C., Corupția și crima organizată. Realitate socială, actualitate și incriminare, Editura Alma Mater Sibiu, 2002, p.126. 287

Publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 180 din 01 august 1997. 288 Publicată în 25
Monitorul Oficial, Partea I, nr. 96 din

13

mai 1996. 289 **Publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 409 din 13 iunie** 55

2002. 304 ▶ Hotărârea de Guvern nr. 1359/2000290

pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a dispozițiilor Legii nr. 143/2000 privind 28
combaterea traficului și consumului ilicit de droguri; ▶ „Hotărârea de Guvern nr.
1121/2002291“ pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a

Legii nr. 300/2002 privind regimul juridic al precursorilor folosiți la fabricarea ilicită a drogurilor; 42
 ▶ **Legea nr.**

38I/2004292

privind unele măsuri financiare în domeniul prevenirii și combaterii traficului și consumului ilicit 43
de droguri;

▶

Hotărârea de Guvern nr. 534/ 1999293 **cu privire la înființarea Comitetului Interministerial de Luptă împotriva Drogurilor;**

2

▸ Hotărârea de Guvern

nr. 767/ 2001294 **privind regimul de comercializare a produselor în compoziția cărora intră substanțe cu efect ebrionarcotic, produse denumite generic „aurolac”;**

28

▸ Ordinul Ministrului Sănătății și Familiei nr. 251/2002295 privind

aprobarea Listei cuprinzând produsele farmaceutice de uz uman și veterinar care conțin substanțe ce intră sub incidența Legii nr. 143/2000;

38

▸ Prin Legea nr. 508/2004296 a fost înființată, în

cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - DIICOT - cu structură specializată în

34

vederea eficientizării luptei împotriva infracțiunilor privitoare la traficul și consumul de droguri; ▸

Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 121/ 2006297 **privind regimul juridic al precursorilor de droguri.**

1

O.U.G. nr. 12/2006 a fost

aprobată cu modificări prin Legea nr. 186/2007 și abrogă **Legea nr.**

13

300/2002. 290

Publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 46 din 29 ianuarie 2001.

2

291

Publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 772 din 23 octombrie 2002.

3

292

Publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 896 din 01 octombrie 2004. 293 Publicată în

21

Monitorul Oficial, Partea I, nr. 329 din 12 iulie 1999.

63

294

Publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 490 din 23 august 2001 295 Publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 572 din

25

02 august 2001 296

Publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 1089 din 23 noiembrie 2004.

39

297

Publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 1039 din 28 decembrie 2006.

13

305 O.U.G. nr. 12/2006

reglementează regimul juridic al substanțelor folosite frecvent la fabricarea ilicită a substanțelor stupefiante și psihotrope, așa cum sunt definite în art. 2 din Regulamentul (C.E.) nr. 273/2004 al

3

Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 privind precursorii de droguri, și în

art. 2 din Regulamentul nr. 111/2005 al Consiliului din 22 decembrie 2004 privind supravegherea comerțului cu precursori de droguri între Comunitate și statele

36

membre. Art. 22 și 23 din O.U.G. nr. 121/2006 reglementează infracțiuni ca: ▶

punerea pe piață a substanțelor clasificate, importul, exportul și activitățile intermediare acestora; ▶ deținerea de substanțe clasificate fără

13

autorizație; ▶

deținerea de echipamente ori materiale în scopul utilizării lor la producerea sau fabricarea ilicită a drogurilor; ▶ comercializarea de substanțe clasificate către operatori economici sau persoane fizice neautorizate;

5

▶

trecerea peste frontieră a substanțelor clasificate, fără documentele prevăzute de

13

lege. Urmărirea penală în cazul acestor infracțiuni

se realizează de către procurorii din cadrul Direcției de investigare a infracțiunilor de criminalitate organizată și terorism.

13

În cazul infracțiunilor prevăzute de art. 22- 23, se dispune confiscarea substanțelor clasificate.

22

▶

Legea nr. 522/ 2004298 privind modificarea și completarea Legii nr. 143/2000,

48

introduce noi dispoziții procedurale în materia consumului de droguri. ▶

Noul Cod penal, adoptat prin Legea nr. 286/ 2009299 reglementează în

21

art. 359

infracțiunea de „Trafic de produse sau substanțe toxice”.

19

V. 1.4. Noțiunea de drog. Clasificarea drogurilor Cuvântul „drog” desemnează termenul general sub care sunt cunoscute
298

Publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 1155 din 5 decembrie 2004.

51

299

Publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 510 din 24 iulie 2009. 306 substanțele stupefiante **și** 26
substanțele psihotrope. **În**

vorbirea curentă,

prin „drog” se înțelege orice substanță care, datorită unor proprietăți

9

pe care le are și datorită consumului abuziv și îndelungat, este nocivă pentru corpul uman. Potrivit Organizației Mondiale a Sănătății,

**„drogul” este substanța care, fiind absorbită de un organism viu, îi modifică acestuia una sau 9
mai multe funcții. În sens farmacologic, „drogul” este o substanță utilizată în medicină, a cărei
folosire abuzivă poate crea dependență fizică ori psihică sau tulburări grave ale activității**

mentale, **ale percepției și ale comportamentului. În acest sens. denumirea de drog se aplică numai substanțelor care pot fi desemnate și prin termenul general de**

„stupefiante”. Dicționarul limbii române definește cuvântul „drog” ca fiind

substanța de origine vegetală, animală sau minerală care servește la prepararea unor medicamente sau **ca stupefiant**. Noțiunea **de „stupefiant” este** definită ca fiind **substanța**

5

medicamentoasă care inhibă centrii nervoși, producând **o stare de inerție** psihică **și** fizică, **care. folosită** în mod sistematic **duce la**

45

o intoxicare lentă. Potrivit Convenției Unice asupra stupefiantelor din anul 1961, prin „droguri” se înțeleg

o parte dintre stupefiantele supuse controlului internațional, iar **prin**

9

noțiunea de „substanțe psihotrope” se înțeleg substanțele supuse controlului internațional prin Convenția Internațională a substanțelor psihotrope din 1971. Substanțele psihotrope sunt substanțe de origine naturală sau sintetică.

capabile să influențeze activ psihicul și comportamentul uman.

9

Legea nr. 143/2000 definește în art. I lit. b) cuvântul „drog”

ca fiind plantele și substanțele stupefiante sau **psihotrope sau amestecurile care conțin asemenea plante** ori **substanțe înscrise în tabelele nr. I - III**

1

ale acestei legi. Deci putem conchide că aceste noțiuni - drog, stupefiant, substanțe psihotrope - pot fi considerate sinonime și că diversele definiții poartă amprenta sensurilor din a căror punct de vedere au fost definite. Un caz particular îl constituie drogurile de genul cafeinei din cafea, 307 nicotinei din tutun, alcoolului și unele medicamente (eliberate din farmacii fără prescripție medicală) pot fi considerate droguri admise de societatea în care trăim. În doze mari ele pot produce intoleranță psihică sau fizică. Spre deosebire de acestea, drogurile care fac obiectul unor convenții internaționale

sau legi naționale sunt denumite și „droguri de abuz”. Referindu-ne la drogurile de abuz, acestea sunt clasificate după mai multe criterii: ► în funcție de natura lor: ► „analgezicele” -

deprimante neselective ale sistemului nervos central ce **servesc pentru atenuarea durerilor,**
fără ca persoana care le utilizează să își piardă cunoștința; ► „sedativele” - **deprimante**
neselective

9

care la doze terapeutice normale produc diminuarea hiperexcitabilității psihomotorii și reduc la normal tonusul sistemului neurocerebral; ► „hipnoticele” - somniferele -

substanțe care induc **somnul prin deprimarea sistemului nervos central;**

9

„Stimulentele” - activează sistemul nervos central și măresc activitatea creierului și a măduvei
spinării

9

(amfetamina, cocaina); ► „halucinogenele” —

substanțe care acționează asupra sistemului nervos central, provocând atât denaturarea
percepțiilor, cât și iluzii senzoriale (LSD și psilocybină). **Halucinogenele**

9

induc numai dependență psihică. Potrivit clasificării făcute de Convenția O.N.U. din anul 1971, substanțele psihotrope se împart în trei grupe de droguri.³⁰⁰ • „Stimulentele” (amfetaminele și derivații lor); • „Depresive” (barbiturice, alcool, tranchilizante); • „Halucinogene” (LSD, MDMA - Ecstasy, mescalina, marijuana). Alți autori adaugă acestei clasificări o nouă categorie, aceea a narcoticelor, din care fac parte: morfina, heroina, codeina, metadona.³⁰¹ 300 Aceeași clasificare și în Les Substances Psychotropes, În raportul Mondial Interpol, Franța, Lyon, 1999. 301 Saferstein, R., Criminalistics: an introduction to forensic science, N. Y. Prentice Hall, 1995, p. 308 ► în funcție de modul de acțiune asupra sistemului nervos central sunt: ► „psihotrope” (depressive) - hipnotice, neuroleptice, tranchilizante; ► „psihoneleptice” (stimulente) - opiaceele, cocaina, amfetaminele; ► „psihodisleptice” (halucinogene) - halucinogenele propriu-zise, halucinogenele depersonalizate. ► după modul de obținere: ► „naturale” - opiumul, morfina, cocaina, cannabisul, psilocina, mescalina; ► „semisintetice” - heroina, LSD, oxicodonul, codeina; ► „sintetice” - amfetaminele, metadona, dipidoralul, fortralul. ► după tipul general de drog, acestea pot fi: ► „substanțe psihotrope” - care, la rândul lor, se pot clasifica: după substanțele din

care derivă; după originea lor; după efecte; după compoziția chimică; > „substanțe psihoactive” — care pot fi: naturale, semisintetice, sintetice, produse din extracte de cannabis, cocaina, barbituricele etc. ► în funcție de gradul de toxicitate și de dependență pe care îl exercită, drogurile pot fi: > „droguri de mare risc” - heroina, cocaina etc.; > „droguri de risc”—cannabis, barbitol. ► în raport de regimul juridic care le reglementează, stupefiantele pot fi: „legale” și „ilegale”. ► după modul de administrare (consum), ele sunt: > „injectabile”; > „ingerabile”; > „de prizare”; > „de masticare”; > „de fumat”; 248. > „de inhalat”. Din categoria principalelor droguri folosite în traficul ilicit se disting: ■ opiumul - este o substanță stimulentă de natură vegetală și constă în latexul recoltat manual după incizarea capsulelor imature ale unor varietăți de mac opiaceu, denumit și opiu brut, care este purificat (preparat) și ambalat în vederea distribuirii pe piața ilicită a drogurilor sau pentru prepararea unor produse farmaceutice (tincturi, siropuri, pulberi) ori pentru prepararea morfinei; ■ morfina - este principalul alcaloid al opiumului, obținut atât din opiumul brut, cât și din capsulele uscate ale macului de opiu. Morfina se produce și prin sinteză. Morfina este folosită frecvent în medicină pentru calmarea durerilor puternice în faze terminale ale bolilor incurabile. Morfina este folosită sub formă de clorhidrat de morfină, care

se prezintă sub formă de pudră albă incoloră atât **în** comprimate, cât **și**

56

în conținutul unor fiole injectabile. Se eliberează din farmacii pe baza unor prescripții medicale cu regim special, „rețete cu timbra sec”, circuitul legal al morfinei fiind supus unei monitorizări riguroase. După administrare, pe cale injectabilă sau pe cale orală, morfina induce dependență fizică și psihică. ■ Atât opiumul, cât și morfina sunt incluse în Tabelul nr. II - Droguri de mare risc -

al Legii nr. 143/2000, privind combaterea traficului și consumului ilicit de droguri;

18

■ heroina - este cel mai puternic alcaloid al opiumului. Se obține fie prin sinteză din morfină, fie direct din capsule de Papaver Somniferum.

Se prezintă sub forma unei pulberi extrem **de** fine, cristaline, de **culoare albă,**

2

cu gust amar, solubilă în apă și alcool. Heroina este inclusă în Tabelul nr. I - Droguri de mare risc - al Legii nr. 143/2000; ■ cannabisul - numită popular cânepă indiană, are peste 100 specii și varietăți, ușor diferite între ele din punct de vedere morfologic, biologic și chimic numiți cannabionoiuzi. Este cuprins ca drog de risc în Tabelul nr. III al 310 Legii nr. 143/2000. Cannabisul se obține prin recoltarea inflorescenței plantei, însoțită sau nu de înlăturarea semințelor de cânepă indiană. Uneori, acestui produs vegetal și se adaugă și frunze uscate de cânepă. Modul de prezentare pe piața ilicită a drogurilor sunt: marijuana, rășină de cannabis, ulei de cannabis; ■ cocaina - este principalul alcaloid extras pe cale chimică din frunzele arborelui de coca. fiind un stimulent puternic al sistemului nervos central. Consumul acestui drog duce la

dependență fizică și psihică. Cocaina se prezintă sub formă de frunze de coca, pastă de coca, zăpadă de coca (pulbere de culoare albă, amorfă sau cristalină): ■ LSD (Diethylamida Acidului Lisergic) este un drog semisintetic. Se prezintă în stare pură

sub formă de lichid incolor, insipid și inodor, dar

9

în traficul ilicit apare ca o pulbere de culoare alb murdar, tablete sau capsule, de diferite mărimi sau culori. LSD-ul se administrează oral, injectabil sau prin îmbibarea bucăților de zahăr în această soluție. LSD-ul este cel mai puternic halucinogen cunoscut și este inclus în Tabelul nr. I - Droguri de mare risc - al Legii nr. 143/2000; ■ metadona - deși diferită

din punct de vedere fizic și chimic de morfină și heroină, produce efecte identice cu ale acestora. Aceasta este folosită în tratarea

9

narcomanilor și este inclusă în Tabelul nr. I - Droguri de mare risc - al Legii nr. 143/2000; ■ ecstasy - este un drog de abuz inclus în Tabelul I al Convenției Națiunilor Unite din anul 1961 și Tabelul nr. II - Droguri de mare risc - al Legii nr. 143/2000. Este un drog sintetic, cu acțiune halucinogenă; ■ amfetaminele - se prezintă

sub formă de comprimate, pulberi sau lichide, de proveniență licită sau ilicită.

9

Amfetaminele au efecte halucinogene puternice. Amfetaminele sunt fabricate în scopuri medicale, însă în traficul ilicit ele sunt produse în laboratoare clandestine. Se administrează pe cale naturală. Amfetaminele sunt incluse în Tabelul nr. II - Droguri de mare risc - al Legii nr. 311

143/2000 privind combaterea traficului și consumului ilicit de droguri. Secțiunea a

47

2-a Conținutului constitutiv al infracțiunilor prevăzute de Legea nr.143/2000 V.2.1. Considerații generale Așa cum arătam mai înainte, traficul și consumul de droguri au efecte negative, periculoase sub raport psihic și fizic asupra organismului uman, constituind un adevărat flagel social împotriva căruia întreaga lume civilizată trebuie să lupte cu toate forțele. Necesitatea armonizării legislației naționale cu cea internațională a impus elaborarea Legii nr. 143/2000, act normativ care este în deplină concordanță cu convențiile internaționale la care România a aderat.302

Legea nr. 143/2000 privind combaterea traficului și consumului ilicit de droguri stabilește

2

categoriile de droguri supuse controlului, faptele ce constituie trafic de droguri, dar conține și dispoziții procedurale aplicabile în domeniul descoperirii și investigării acestui tip de infracțiuni, în sensul acestei legi sunt

„substanțe aflate sub control național” drogurile și precursorii înscrși în tabelele anexă nr. I - IV, care fac parte integrantă din lege.

7

Legiuitorul definește „drogurile” în art. I alin.(I) lit. b)

ca fiind plantele și substanțele stupefiante și psihotrope sau amestecurile ce conțin asemenea plante și substanțe, înscrise în tabelele nr. I - III. Totodată, drogurile au fost împărțite în mai multe categorii, în raport de pericolozitatea lor și de

1

efectele pe care acestea le produc. Astfel, sunt: 302 Legea nr. 143/2000, modificată prin Legile nr. 169/2000, 39/2003, 522/2004. 312 •

droguri de mare risc (cele înscrise în tabelele I-II); • droguri de risc (cele înscrise în tabelul nr. III). Tabelul nr.

19

IV al Legii nr. 143/2000 conține lista „precursorilor”, adică a substanțelor utilizate frecvent la fabricarea drogurilor. În art. 2-12 sunt înscrise faptele considerate infracțiuni, conținutul acestora urmând a fi complinit și cu unele prevederi nepenale din aceeași lege sau cu dispoziții penale cuprinse în alte acte normative ori cu prevederile Codului penal sau

Codul de procedură penală. Legea nr. 143/2000

5

face distincție în privința categoriilor de droguri implicate în traficul ilicit, cu efecte asupra pedepsei, dar nu face nici o distincție în ceea ce privește cantitatea de droguri traficată. Cum nici noul Cod penal (art. 386 și 387) nu face vreo diferențiere cu privire la cantitatea de droguri traficată și pedeapsa prevăzută de legiuitor pentru fapta de trafic ilicit de droguri. Se poate trage concluzia că în concepția legiuitorului român, pentru reținerea

infracțiunii de trafic de droguri în oricare din modalitățile normative

9

(inclusiv „deținerea ilicită”), nu are importanță cantitatea de droguri implicată în traficul ilicit. Deci, indiferent de cantitate, fapta va constitui infracțiune și se va aplica pedeapsa în limitele prevăzute de textul incriminator. De precizat este faptul că din modul de reglementare a faptelor penale înscrise în art. 2-12 se poate deduce cu certitudine că legiuitorul a voit să înscrie mai multe feluri de infracțiuni de trafic de stupefiante, unele cu modalități multiple de săvârșire. Astfel, în art. 1 din lege se definesc noțiunile: -

„consum ilicit de droguri” - ce înseamnă **consumul de droguri aflate sub control național, fără** 4
prescripție medicală; - **„toxicoman”** – **persoana care se află în stare de dependență fizică și/sau psihică de consumul de droguri, constatată de către una dintre unitățile sanitare stabilite în acest sens de Ministerul Sănătății;** 313 - **„cură de dezintoxicare și supraveghere medicală”** - **măsurile luate pentru înlăturarea dependenței fizice și/sau psihice față de droguri;** - **„livrare supravegheată”** - **metodă folosită de instituțiile sau organele legal stabilite cu autorizarea și sub controlul procurorului, care constă în permiterea trecerii sau circulației pe teritoriul țării de droguri ori precursori, suspecti de a fi expediați ilegal, sau de substanțe care au înlocuit drogurile ori precursorii, în scopul descoperirii infracțiunilor și al identificării persoanelor implicate în aceste activități;** - **„investigatorii acoperiți”** - **polițiști desemnați să efectueze, cu autorizarea procurorului, investigații în vederea strângerii datelor privind existența infracțiunii și identificarea făptuitorilor precum și acte premergătoare sub o altă identitate decât cea reală, atribuită pentru o perioadă determinată.**

Prin Legea nr. 522/2004 s-au adus modificări și comutări Legii nr 143/2000 în ceea ce privește și alte denumiri folosite în această materie, definindu-le după cum urmează: -

„consumator” - **persoana care își administrează sau permite să i se administreze droguri, în mod** 16
ilicit, prin înghițire, fumat, injectare, inhalare sau alte căi prin care drogul ajunge în organism
 (art. 2 lit. h); - **„consumator dependent”** - **consumatorul care, ca urmare a administrării drogului în mod repetat și sub necesitate ori nevoie, prezintă consecințe fizice și psihice conform criteriilor medicale și sociale**

(art. 3 lit. h1); -

„program integrat de asistență a consumatorilor și a consumatorilor dependenți de droguri” - 16
totalitatea serviciilor de sănătate și a serviciilor de asistență psihologică și socială asigurate în mod integrat și coordonat persoanelor consumatoare de droguri, prin unitățile medicale, psihologice și sociale, publice, private și mixte (art. 3 lit. h2); - **„circuit integrat de asistență a consumatorilor și**

a consumatorilor dependenți de droguri” - totalitatea programelor integrate de asistență asigurată consumatorilor și consumatorilor dependenți în vederea ameliorării stării de sănătate în sensul bunăstării fizice, psihice și sociale a individului

(art. 3 lit. h3); 314 -

„program terapeutic” - totalitatea serviciilor și a măsurilor medicale și psihologice integrate, individualizate prin evaluare, planificare, monitorizare și adaptare continuă pentru fiecare consumator dependent, în vederea întreruperii consumului, a înlăturării dependenței fizice și psihice și a reducerii riscurilor asociate consumului (art. 4 lit. i);

7

▶ ▶

„circuit terapeutic” - ansamblul de programe terapeutice aplicate consumatorului dependent de droguri în mod complex, multidisciplinar, multisectorial și continuu, având ca scop ameliorarea stării de sănătate (art. 4 lit. m);

7

▶

„program psihologic și social” - totalitatea serviciilor de evaluare consiliere și psihoterapie individuală sau de grup și a serviciilor și măsurilor sociale, individualizate prin evaluare, planificare, monitorizare și adaptare continuă pentru fiecare consumator în vederea înlăturării dependenței reabilitării și reinserției lui sociale (art. 5 lit. l);

7

▶

„evaluare” - determinarea caracteristicilor psihologice și sociale ale consumatorului de către centrele de prevenire, evaluare și consiliere antidrog, în vederea includerii consumatorului într-un program psihologic și social

2

(art. 5 lit. n). V.2.2.

Conținutul constitutiv al infracțiunilor prevăzute de **Legea nr.143/2000**

57

V.2.2.I.

Infracțiunea prevăzută de art. 2 din Legea nr. 143/2000 – traficul de droguri de risc și de mare risc.

1

Elementele constitutive A. Obiectul juridic Ceea ce este comun acestor infracțiuni înscrise în art. 2-12 ale Legii nr. 143/2000 este obiectul juridic generic de grup. Obiectul rezultă atât din titlul legii, cât și din reglementările pe care le cuprinde și constă în

relațiile sociale privitoare la sănătatea publică, a cărei ocrotire **depinde de respectarea strictă**

2

a dispozițiilor legale care reglementează regimul drogurilor în România³⁰³. Legea incriminează faptele de trafic ilicit de droguri în scopul apărării sănătății populației

care ar putea fi grav afectată ca urmare a

2

folosirii necorespunzătoare a drogurilor și deturării lor din circuitul legal către traficul ilicit. Legea apară sănătatea publică, dezvoltarea fizică și mentală a omului, în așa fel încât accesul persoanelor fizice la ele să fie permis numai în cazuri de lege. Pe lângă obiectul juridic principal, amintit mai sus, unele dintre infracțiunile reglementate de Legea nr. 143/2000 au și

un obiect juridic secundar, obiect format din **relațiile sociale privitoare la sănătatea persoanei fizice, privită** în mod **individual, care ar putea cădea victimă toxicomaniei tocmai** datorită **nerespectării regimului legal al drogurilor.**

2

Prin urmare, putem reține

că obiectul juridic al infracțiunilor reglementate **de** această lege **este** unul **complex.**

1

Distingem **în**

alcătuirea acestuia, pe de o parte relațiile sociale privind normele legale referitoare la producția, deținerea și circulația drogurilor și derularea unor raporturi legale cu acestea, iar pe de altă parte, utilizarea acestor substanțe de către medic, când se impune, în condițiile legii, apoi relațiile privind sănătatea publică și cea a individului, ca și relațiile sociale privind conviețuirea în societate. Așadar, în cazul acestor

infracțiuni legea ocrotește sănătatea în raport cu toți componenții **societății, socotind că este un** 2
interes vital pentru însăși existența

colectivității umane

să se afle la adăpostul pericolului pe care îl prezintă **nerespectarea regimului stabilit de lege,** 2
pentru stupefiante, **dar în același timp ocrotește și sănătatea fizică și mintală a individului.**

Sub aspectul obiectului material, acesta poate fi constituit din: droguri, inhalanți chimici toxici, plante sau substanțe care conțin elemente toxice sau stupefiante, echipamente sau materiale necesare producerii și cultivării de droguri. Aceste plante, substanțe sau preparate stupefiante trebuie supuse controlului național³⁰⁴. 303 Hotca, M. A., Dobrinou, M., Infracțiuni prevăzute în legi speciale, Editura C.H. Beck, București, 2008. 304 Conform legii

nr. 339/2005 privind regimul juridic al plantelor, substanțelor **și preparatelor stupefiante și** 1
psihotrope, regimul juridic privind cultivarea, producerea, gabricarea, **depozitarea,**

316 A.

Subiecții infracțiunii ► Subiectul activ nemijlocit (autor) **al infracțiunii de** 2

trafic de droguri este de regulă necircumstanțiat, aceste fapte putând fi săvârșite de orice persoane, fizice sau juridice, care îndeplinesc condițiile răspunderii penale. Spre exemplu, art. 1 incriminează cultivarea, producerea, fabricarea, experimentarea, prepararea etc. fără drept. Această infracțiune poate fi săvârșită, de regulă, de orice persoană, însă în cazul experimentării considerăm

că subiectul activ trebuie să posede cunoștințe de specialitate privind substanțele utilizate **și** 18
rezultatele care le produc, în această categorie, intrând medicii,

chimiștii, farmaciștii. La fel, fapta oricărei persoane, care pune

la dispoziție cu știință, cu orice titlu, a unui local, a unei locuințe sau a oricărui alt loc amenajat în care are acces publicul sau care tolerează consumul ilicit de droguri,

1

constituie infracțiune, cu subiect activ necalificat. Cu toate acestea, la unele infracțiuni subiectul activ este calificat și poate fi: „Medic sau alte cadre medicale, ori persoane care îndeplinesc

o funcție ce implică exercițiul autorității de stat sau care

50

are potrivit legii atribuții în lupta împotriva drogurilor”.

18

Din ansamblul dispozițiilor legale cuprinse în Legea nr. 143/2000 (art. 27) rezultă că în țara noastră consumul de droguri este interzis, dar nu întotdeauna este și sancționat de lege. Prin urmare, un consumator de droguri, cetățean român sau străin care se prezintă de bunăvoie la o unitate sanitară pentru dezintoxicare, nu poate fi sancționat din punct de vedere penal pentru consum comerțul, distribuția, transportul, deținerea,

oferirea, transmiterea, intermedierea, achiziționarea, utilizarea și tranzitul pe teritoriul național al plantelor spontane și cultivate, substanțelor și preparatelor prevăzute în tabelele I, II și III din anexa care face parte integrantă din lege. Substanțele prevăzute în tabelele II și III din anexă și preparatele lor sunt supuse, atunci când sunt utilizate în scop medical, și altor dispoziții aplicabile substanțelor și preparatelor de uz uman sau veterinar, în măsura în care acestea nu contravin Legii nr. 339/2005.

1

317 de droguri, neexistând nici o dispoziție în acest sens. Pe de altă parte, dacă cel care consumă droguri este prins de poliție în momentul în care le cumpără sau cu ocazia percheziției corporale se găsesc asupra lui droguri ori la domiciliu, el va răspunde penal pentru deținere ilicită de droguri și nu pentru consum (art. 4 din lege). Ca să constituie infracțiune deținerea de droguri în vederea consumului propriu, este necesar ca acest consum să fie ilicit. În acest sens, observăm că nu numai la noi în țară, dar și oriunde în lume

consumatorii de droguri se împart în două categorii: • consumatori legali; • consumatori ilegali.

1

Sunt consumatori legali de droguri acele persoane **care își procură în mod legal drogurile în baza**

unor rețete cu timbru sec sau autorizație eliberată de organele sanitare. Deci, toate persoanele care consumă droguri în afara unei prescripții medicale sunt consumatori ilegali de droguri. Subiectul activ al unei asemenea infracțiuni este calificat. Deși legea nu prevede explicit

calitatea pe care trebuie să o aibă subiectul activ, aceasta **se** poate **deduce implicit din**

2

dispozițiile **art. 4** și anume **că** el trebuie **să fie o persoană consumatoare de droguri**

sau mai bine-zis toxicoman. Deci, nu orice persoană poate comite această infracțiune, ci numai un toxicoman. Calitatea de consumator (toxicoman) trebuie constatată potrivit dispozițiilor art. 1 alin.(l) din lege, de către

una dintre unitățile sanitare stabilite în acest sens de Ministerul Sănătății.

18

► Subiectul pasiv al infracțiunii de trafic de droguri

Dacă subiectul activ nemijlocit, care a săvârșit infracțiunea de trafic ilicit de droguri prevăzută de art. 2 din Legea nr. 143/2000, a avut sprijinul

1

unui funcționar public cu atribuții în acest domeniu,

1

contra unei sume de bani sau alte foloase materiale,

1

infracțiunea de trafic de droguri în temeiul Legii nr. 78/2000

este considerată ca fiind infracțiune în legătură cu infracțiunile de corupție.

1

Funcționarul public care a primit mită, va răspunde penal atât pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, cât și pentru complicitate la infracțiunea de trafic de droguri prevăzută de art. 2 din Legea nr. 143/2000, în concurs.

1

Probleme se pun doar în cazul când același individ este în același timp și producător, dar și consumator de droguri și dacă el poate fi atât subiect activ, cât și subiect pasiv³⁰⁵. Răspunsul nu poate fi decât afirmativ, adică același individ poate fi atât subiect activ cât și subiect pasiv, deoarece legea ocrotește în mod egal sănătatea fizică și mentală, adică atât a persoanelor care nu sunt consumatoare de droguri și care pot cădea victime ale traficului ilicit, cât și a persoanelor care devin consumatori de droguri. Infracțiunile incriminate în această lege se pot comite în toate formele de participație: coautorat, instigare, complicitate și tănuire. De pildă, faptul că inculpatul cunoștea că prietenul său vindea heroină din apartamentul lui, precum și împrejurarea că l-a găzduit tocmai pentru a vinde heroină rezultă din declarațiile date la urmărire penală, aspect ce a fost confirmat și de coinculpat, el fiind și direct interesat să permită găzduirea, în schimb primind heroină pentru consumul propriu. În condițiile în care, potrivit art. 26 C.proc.pen., complicele

este persoana care, cu intenție, înlesnește sau ajută în orice mod

12

autorul să săvârșească infracțiunea, fapta coinculpatului

înrunește elementele constitutive ale complicității la infracțiunea de

21

droguri de mare risc, prevăzută de art. 26 C.pen., raportat la art. 2 alin.(l) și (2) din Legea nr. 143/2000.

40

306 C. Latura obiectivă C1. Elementul material Latura obiectivă a infracțiunilor incriminate prin

art. 2 din Legea nr. 143/2000 poate consta dintr **-o** acțiune, dar **și** dintr **-o**

1

inacțiune prin care sunt vătămate relațiile sociale privind viața și sănătatea individului față de consumul de droguri.

Acțiunea, fiind o activitate pozitivă prin care se face ceva ce nu trebuie ³⁰⁵ Dima, Traian, Dacă subiectul activ al unei infracțiuni poate fi și subiect pasiv, în revista Dreptul nr. 1/2002, p. 99. 306 Î.C.C.J. Secția penală, dec. nr. 44/2006 319 făcut sau prin care se efectuează ceva ce legea interzice, este reprezentată în cadrul acestor infracțiuni prin:

„cultivare, producere, fabricare, experimentare, extragere, preparare, oferire, vânzare, distribuire, cumpărare, livrare,

18

primire, eliberare, administrare, furnizare etc.”. Acestor tipuri distincte de acțiuni le corespund tot atâtea modalități normative în care se săvârșesc infracțiuni reglementate de această lege. Totodată săvârșirea se poate realiza și printr-o comisiune, spre exemplu: „deținerea de droguri”. Este de precizat că legea a reglementat atât forma simplă, de bază, cât și forma agravată. În ce privește modalitățile de realizare a laturii obiective, infracțiunile de trafic de droguri se pot comite prin:

„Cultivarea, producerea fabricarea, experimentarea, prepararea, transformarea, oferirea, punerea în vânzare, vânzarea, distribuirea, livrarea cu orice titlu, trimiterea, transportul, procurarea, cumpărarea, deținerea și orice alte operațiuni privind circulația drogurilor de risc fără drept” (art.

19

2). Această infracțiune se poate comite, de regulă, de orice persoană, iar una dintre condițiile necesare existenței acestei infracțiuni este acțiunea să se facă „fără drept”. Spre exemplu, nu există această infracțiune dacă acțiunea de oferire a morfinei, drog de risc, se face de către un medic în cadrul ameliorării unei boli incurabile, cum ar fi cancerul. În ce privește modalitățile normative prin care se comite această infracțiune

(art. 2 din Legea nr. 143/2000), acestea sunt următoarele: • cultivarea de

35

plante ce conțin droguri - este permisă,

1

în România, numai în baza unei autorizații eliberate de Ministerul Agriculturii și numai dacă sunt prelucrate în scop tehnic.

Proprietarul, posesorul ori deținătorul cu orice titlu al unui teren cu destinație agricolă sau cu orice altă destinație are obligația să distrugă plantele aflate sub controlul legislației naționale care ar putea crește spontan pe terenul respectiv. Costurile distrugerii plantelor spontane și a culturilor neautorizate se suportă de către proprietarul, utilizatorul sau deținătorul terenului, după caz. În doctrina juridică s-a arătat că prin cultivarea în scop de prelucrare a 320 plantelor ce conțin droguri, se înțelege „complexul de activități privind însămânțarea, întreținerea, îngrijirea și racolarea în scop de prelucrare, respectiv culegerea, strângerea, adunarea plantelor din care pot fi extrase drogurile” 307.

1

Cultivarea fără drept a plantelor ce conțin droguri pe o suprafață mică, cum ar fi cultivarea în ghivece de flori, în scopul folosirii drogurilor extrase din ele de către cel care le-a cultivat realizează conținutul infracțiunii prevăzute de art. 4 din Legea nr. 143/2000;

▸ producerea ilicită de droguri – în sensul Legii 143/2000 este activitatea

ce are ca rezultat crearea unui drog ce face parte din, categoria celor supuse controlului, național, în ceea ce privește activitatea de producere ilicită de droguri, constatăm că ea este foarte apropiată, din punct de vedere al conținutului, de fabricarea ilicită de droguri³⁰⁸. Noțiunea de „producere”, așa cum s-a spus în doctrină, cuprinde și pe cele de „fabricare”, „extracție” și „preparare” ori „condiționare” a unui produs ori a unei substanțe stupefiante sau psihotrope³⁰⁹. Pentru a evita eventualele interpretări restrictive, legiuitorul a păstrat printre modalitățile de

săvârșire a acestor infracțiuni și

noțiunile de „fabricare”, „extracție” și „preparare”; ▸ fabricarea de droguri

- activitatea

organizată, de tip industrial, care presupune un proces tehnologic, cuprinzând mai multe operații și utilitățile corespunzătoare, la care participă un număr mare de persoane și prin care se obțin droguri în cantități mari. Fabricile care produc droguri sau condiționează droguri trebuie să fie autorizate și au obligația de a se înregistra la organul de poliție competent din punct de vedere teritorial; ▸ experimentarea drogurilor fără drept - este o modalitate normativă de comitere al cărei conținut presupune o activitate prin care sunt testate sau încercate substanțele ori plantele ce constituie droguri. Experimentarea drogurilor este permisă numai în scop uman, veterinar sau

307 Dobrinoi, V., Cernea, N.,

Drept penal. Partea specială, Editura Lumina Lex, București, 2002, p. 495. 308 Hotca, A.

M., Dobrinou, M., op. cit., p. 143 309 Diaconescu, Gh., Infracțiunile în legile speciale și legile extra-penale, Editura All Beck, București, 1996, p. 573. 321

științific, în baza unei autorizații emise de organul competent;

1

extragerea de droguri din plantele ce le conțin, fără autorizație, chiar și pentru propriul consum, reprezintă o operație ilicită ce realizează conținutul

1

acestor infracțiuni, de

exemplu, extragerea opiului din capsulele de mac extragerea hașișului sau a uleiului din planta de cannabis; ▶ **prepararea drogurilor - este o activitate prin care sunt amestecate anumite substanțe, în urma căreia rezultă un drog. Prepararea de droguri ca infracțiune nu trebuie să fie confundată cu amestecarea unor produse care, consumate, pot avea efecte asemănătoare cu cele ale unor droguri supuse controlului național, de exemplu, alcoolul cu medicamente neuroleptice sau barbiturice;** ▶ **transformarea drogurilor - reprezintă operațiunea prin intermediul căreia, cu ajutorul unor reacții chimice la care se folosesc precursori, un drog este transformat în alt drog, de exemplu, morfina (drog de mare risc) poate fi transformată în heroină (drog de mare risc). Dar, de cele mai multe ori, dintr-un drog mai ieftin (de pildă morfina), printr-o reacție chimică cu ajutorul unui precursor**

1

(anhidrina acetică) se obține un

alt drog (heroina) care se vinde la un preț mult mai bun; ▶ **oferirea de droguri supuse controlului național unei persoane, constă în**

1

sensul Legii

nr. 143/2000, în fața unei persoane de a da altuia, în mod gratuit, un drog care este supus controlului național. Oferirea de droguri în mod gratuit reprezintă o metodă curentă de lucru a traficantilor pentru a atrage viitorii consumatori, deoarece, după câteva doze, drogurile creează

1

dependență și în acest fel **se pune în mișcare** un adevărat mecanism **al cererii și ofertei de droguri, de pe urma căruia traficanții obțin venituri fabuloase. Oferirea de droguri constituie infracțiune indiferent de scopul cu care este efectuată, inclusiv ipoteza în care este dezinteresată**

material310. Spre exemplu, instanța a 310 Hotca, A. M., Dobrinou, M., op. cit., p. 145. reținut că, la 19 mai 2003, inculpata a fost surprinsă pe stradă având asupra sa 16 punguțe cu heroină pentru consum propriu, neputându-se dovedi traficul de droguri. Inculpata a declarat constant că cele 16 punguțe cu heroină găsite asupra sa au fost cumpărate cu bani de la soțul ei și că împreună cu acesta și alți doi prieteni din cartier, consumau heroină de 4-5 ani, fapt confirmat de martorii în cauză inculpata ocupându-se de procurarea lor. În acest context s-a reținut în sarcina inculpatei și infracțiunea prevăzută de

art. 2 alin.(1) și (2) din Legea nr 143/2000, textul incriminând **ca** trafic și activitățile **de** 10
oferire, distribuire **și**

traficare de droguri.311; >

punerea în vânzare de droguri - este activitatea prin care o persoană introduce în „circuitul comercial” droguri, de regulă, prin intermediul unor distribuitori ori prin introducerea lor în anumite localuri publice sau private pentru a fi vândute, în 1

această modalitate de săvârșire, persoana

nu vinde ea drogurile, ci folosește alte persoane care predau drogurile consumatorilor și încasează contravaloarea acestora în majoritatea cazurilor, ajungerea drogurilor la consumatori parcurge mai multe verigi. 1

Astfel, instanța a reținut312

că inculpații au conlucrat pentru împărțirea cantității de heroină achiziționată **în scopul revânzării, confecționând mai multe doze, iar ulterior, și-au împărțit rolurile în vederea realizării tranzacției. Astfel, drogurile au fost transportate la locul întâlnirii de către inculpatul S.C., care s-a deplasat cu o bicicletă, în scopul de a supraveghea zona, ceilalți inculpați venind separat cu un** 10

autoturism. Inculpatul S.C. a înmănat pachetul cu droguri inculpatului D.A. care, la rândul său, le-a predat inculpatului I .T., acesta din urmă fiind desemnat să le remită cumpărătorului.

Fapta inculpaților de a oferi spre vânzare unei persoane mai multe doze de heroină și de a le transporta la locul tranzacției întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de droguri de mare risc, în formă consumată și nu ale tentativei la această infracțiune, chiar dacă tranzacția nu a avut loc datorită intervenției organelor

10

judiciare,

întrucât art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 143/2000 incriminează, ca modalități alternative de săvârșire a infracțiunii, și punerea în vânzare, distribuirea, livrarea cu orice titlu, transportul sau deținerea de

10

droguri; ▶

vânzarea de droguri - este activitatea prin care se realizează, contra cost, transferul drogurilor către consumatori sau între diverse paliere ale piramidei traficantilor de droguri. În mecanismul traficului ilicit de droguri un rol foarte important îl are distribuitorul. Acesta este ultima verigă a lanțului vertical al traficului ilicit, deoarece face legătura între dealer și consumator și aduce înapoi banii investiți în droguri, precum și profitul ce constituie scopul traficului de droguri. Distribuirea de droguri într-o instituție de învățământ ori în locuri în care elevii, studenții și tinerii își desfășoară activități educative, sportive, sociale sau în apropierea acestora constituie „circumstanță agravantă”; ▶ livrarea de droguri – este activitatea prin care are loc furnizarea sau retrimiteră acestora la o anumită adresă, în mod gratuit sau cu titlu oneros; ▶ trimiterea de droguri – este fapta unei persoane, care fără a face comerț ilicit de droguri, le trimite prin poștă sau alte mijloace (de exemplu curieri), unor persoane, pentru ca acestea să fie introduse în traficul ilicit; ▶ transportul de droguri – este activitatea prin care drogurile sunt deplasate dintr-o țară în alta sau dintr-un loc în altul pe teritoriul aceluiași stat, indiferent de mijlocul de

1

trenuri, autocamioane, autoturisme,

nave sau aeronave); > procurarea de droguri - este activitatea persoanei care, prin posibilitățile proprii sau relațiile pe care le are în lumea traficantilor, găsește și furnizează droguri pentru consumatori sau dealeri. În cele mai multe cazuri, cel ce procură droguri obține și avantaje pecuniare; > cumpărarea de droguri - este o activitate prin care acestea sunt achiziționate contra cost de la distribuitori sau dealeri. Faptul că cel care cumpără droguri este sau nu consumator nu are nici o relevanță pentru existența infracțiunii; 324 > deținerea de droguri - este activitatea prin care o persoana stăpânește sau are în posesie asemenea substanțe. Deținerea de droguri poate fi licita sau ilicită. Deținerea de droguri este licită dacă

11

ea se desfășoară conform legii (de pildă în depozite de medicamente, spitale, farmacii etc.). Pentru că asemenea modalități de săvârșire a traficului de droguri pot fi diverse, legiuitorul a reglementat sintagma „alte operațiuni privind circulația drogurilor”, în care se includ orice alte asemenea activități

prin care se pune în pericol sănătatea publică sau a consumatorului, altele decât cele reglementate în

1

mod expres în lege. Infracțiunile de

droguri de mare risc și deținerea de droguri în vederea consumului propriu

32

prezintă un grad deosebit de pericol social. Aceste infracțiuni, de o amploare deosebită, aduc atingere uneia dintre cele mai importante valori ocrotite de legea penală, respectiv sănătatea publică. Inculpatul prezintă un grad ridicat de pericolozitate socială, având în vedere că a recurs la obținerea mijloacelor materiale necesare, pe căi ilicite, și anume prin vânzarea de droguri de mare risc.313

Într-o altă speță s-a reținut că inculpatul a

11

deținut heroina pentru a fi vândută și nu pentru consum propriu, concluzie impusă de cantitatea mare de droguri și sumele de bani găsite, precum și de faptul că la analizele biologice făcute inculpatului nu au evidențiat compuși specifici consumului de heroină. Potrivit

art. 4 din Legea nr. 143/2000, constituie infracțiune **cultivarea, producerea, fabricarea, experimentarea, extragerea, prepararea,** transportarea, **cumpărarea sau deținerea de droguri pentru consum propriu, fără drept.**

2

Rezultă că

subiectul activ al acestei infracțiuni este calificat, în sensul că **trebuie să**

2

fie consumator de droguri, însă, în speță, dintre probele administrate, rezultă că inculpatul nu era consumator de droguri, ceea ce duce la concluzia că el a deținut drogurile nu pentru consum propriu, ci pentru a le vinde. 314 În legătură 313 Î.C.C.J. Secția penală, dec. nr. 334/2005. 314 Î.C.C.J. Secția penală, dec. nr. 2647/2002. cu elementul material al acestei infracțiuni trebuie să menționăm faptul că pentru întregirea laturii obiective este necesar

ca traficul de droguri să aibă loc fără drept. Așadar, **pentru a avea caracter infracțional, operațiunile descrise**

1

mai trebuie

să fie desfășurate în mod ilicit. C2. **Urmarea imediată Urmarea imediată constă într-o stare de pericol pentru sănătatea publică și a consumatorilor, generată de săvârșirea activității incriminate**

1

C3. Legătură de cauzalitate există între acțiunea făptuitorului și rezultatul socialmente periculos produs. D. Latura subiectivă Din punct de vedere subiectiv, această infracțiune

prevăzută de art. 2 din Legea nr. 143/2000, fapta incriminată **de**

1

lege se comite

cu intenție (directă sau indirectă). Intenția presupune cunoașterea de către făptuitor a naturii produselor sau substanțelor la care se referă acțiunea

1

sa315. E. Forme. Modalități. Sancțiuni. Confiscare E1. Forme

Textul incriminator cuprinde două forme: **simplă (alin. 1) și agravată (alin. 2).**

1

În cazul formei **simple, traficul se referă la droguri de risc, iar în cazul variantei** agravante, **obiectul traficului îl constituie drogurile de mare risc.**

11

E2. Modalități

Actele de pregătire și tentativă sunt incriminate. Astfel, potrivit **art. 13 din**

1

lege,

se consideră tentativă și producerea sau procurarea mijloacelor ori instrumentelor, precum și luarea de măsuri în vederea comiterii infracțiunii.

1

Astfel, s-a stabilit că fapta persoanei

de a procura droguri și de a le introduce într-un penitenciar, în scopul de a fi livrate unor persoane aflate în locul de detenție pentru a fi puse în vânzare de către acestea, constituie infracțiunea de trafic de droguri prevăzută de art. 2 din Legea nr. 143/ 2000 în formă consumată iar nu în forma tentativei,

17

chiar dacă făptuitorul a fost prins în 315 Dobrinou, V., Cornea, N., op. cit., p. 497

flagrant înainte ca drogurile să fie livrate efectiv persoanelor în locul de detenție, întrucât art. 2 din Legea nr. 143/2000 incriminează și faptele constând în „oferirea”, „procurarea” și „deținerea” drogurilor fără drept. În acest caz drogurile fiind introduse într-un penitenciar, fapta este săvârșită în condițiile circumstanței agravante prevăzută în art. 14 alin.(l) lit. c) din Legea nr. 143/2000, care se referă la comiterea într-un loc de detenție.

17

316 Alături de modalitățile normative analizate mai înainte, în practică, pot fi întâlnite variate modalități factice. E3.

Sanționarea Traficul de droguri de risc, fără drept, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani și interzicerea unor drepturi. Dacă traficul de droguri are ca obiect droguri de mare risc, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

1

E4. Confiscarea

Drogurile și alte bunuri care au făcut obiectul infracțiunii prevăzute în art.2 se confiscă, iar dacă acestea nu se găsesc condamnatul este obligat la plata echivalentului lor în bani. Se confiscă, de asemenea, banii, valorile sau orice alte bunuri dobândite prin valorificarea drogurilor și a altor bunuri care au făcut obiectul infracțiunii prevăzute la art. 2. Sumele rezultate din valorificarea bunurilor confiscate și banii confiscați constituie venituri ale bugetului de stat și se evidențiază în cont separat în bugetul de stat.

1

V.2.2

.2. Infracțiunea prevăzută de art. 3 - traficul internațional de droguri

1

Constituie infracțiune:

„(1) Introducerea sau scoaterea din țară, precum și importul ori exportul de droguri de risc, fără drept, se pedepsesc cu închisoare de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi. (2) Dacă faptele prevăzute la alin.(1) privesc droguri de mare risc, pedeapsa este închisoarea de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi”.

1

A.

Obiectul juridic al infracțiunii prevăzute de art. 3 din Legea nr. 143/2000 este constituit din relațiile sociale privitytoare la sănătatea publică, precum și de

1

cele referitoare la sănătatea consumatorilor. Putem afirma, fără teama de a greși, că aceste infracțiuni au un obiect juridic complex, deoarece cuprind și relațiile care apară regimul vamal. Obiectul material al acestei infracțiuni, ca și cea de la art. 2, îl constituie

drogurile de risc și drogurile de mare risc. Pentru mai multe

1

amănunte cu privire la obiectul material, a

se vedea explicațiile date cu prilejul analizei art. 2 din Legea nr. 143/2000. B. Subiecții

infracțiunii ► Subiectul activ nemijlocit al acestei infracțiuni nu este calificat, deoarece legiuitorul nu cere nici o calitate specială subiectului pentru ca fapta să constituie infracțiune. În cazul în care subiectul are calitatea de cadru medical ori face parte din categoria persoanelor care, potrivit legii, au atribuții în lupta împotriva drogurilor sau îndeplinește o funcție ce implică exercițiul autorității publice, iar fapta a fost comisă în exercitarea acestei funcții, va fi realizat conținutul circumstanței agravante prevăzute de art. 14. ► Această infracțiune are atât subiect pasiv principal, cât și secundar. Subiect pasiv principal este statul, iar subiectul pasiv secundar este persoana fizică care suferă consecințele produse sau pe cale de a se produce, ca urmare a faptei săvârșite, fiindu-i pusă în pericol sănătatea.

1

C.

Latura obiectivă C1. Elementul material al infracțiunii prevăzute în art. 3 al Legii nr. 143/2000 constă în „introducerea sau scoaterea din țară, importul sau exportul de droguri de risc, fără drept”.

1

Astfel, instanța a reținut că, la 30 aprilie 2003, inculpatul s-a prezentat la Vama Giurgiu pentru a intra în România cu autoturismul. Cu ocazia controlului 328 vamal, în lăcașele portbagajului autoturismului s-au găsit ascunse 8 pachete conținând heroină. Faptul de a introduce în țară și aceea de deținere și transport de droguri săvârșită de aceeași persoană și constatată cu același prilej, la punctul de frontieră constituie infracțiuni distincte

prevăzute în art. 2 și în art. 3 din Legea nr. 143/2000, aliate în

2

concură, cea dintâi neabsorbind pe cea din urmă. Elementele constitutive ale celor două infracțiuni, atât obiectul juridic, cât și urmarea socialmente periculoasă, precum și elementul material, acțiunea de realizare a infracțiunii, fiind diferite, una nu

este absorbită de cealaltă.317 Potrivit art. 20 din Legea nr. 339/2005318,

operațiunile de export sau de import cu plantele, substanțele și preparatele prevăzute în tabelele I, II, III, din anexa la această lege se face în baza unei autorizații de import sau export, eliberată pentru fiecare operațiune de către Ministerul Sănătății prin serviciul specializat, conform modelului prevăzut în normele metodologice de aplicare a acestei legi.

1

Dintre probele administrate-n cauză, inculpatul a fost condamnat pentru infracțiunea

prevăzută de art. 3 alin.(1) și (2) din Legea nr. 143/2000,

49

deoarece la intrarea în țară s-au găsit asupra sa 52 de casete cu opiu, nedeclarate la vamă. Această infracțiune subzistă și în cazul în care inculpatul ar fi, din motive medicale, consumator de opiu, atâta timp cât introducerea în țară s-a făcut în mod clandestin, fără aprobare prealabilă și fără declararea la vamă a drogului pretins folosit ca medicament.319

Operațiunile de import sau export cu plante, substanțe și preparate prevăzute în tabelele I, II, III din anexă pot fi efectuate numai de persoanele titulare ale autorizației prevăzute de lege, în limitele estimărilor anuale (art. 21). Documentele comerciale, documentele de vamă sau de transport, precum și alte documente de expediere trebuie să indice numele plantelor și ale substanțelor așa cum acestea figurează în tabelele convențiilor internaționale și, după caz,

1

317

Î.C.C.J., Secția penală, dec. nr. 5596/2003,

20

disponibilă pe site-ul www.scj.ro 318

Legea nr. 339/2005 privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope, Publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 1095 din 5 decembrie 2005 și

19

modificată prin H.G. nr. 282/2008 319 Î.C.C.J. Secția penală, dec. nr. 4769/2003, disponibilă pe site-ul www.scj.ro 329

1

denumirea comercială a preparatelor, cantităților exportate de pe teritoriul național sau care urmează a fi importate, numele și adresa exportatorului, ale importatorului și cele ale destinatarului (art. 27). Conform art. 28 din Legea nr. 339/2005, este interzisă depozitarea în regim de antrepoziție și în zonele libere a plantelor, substanțelor sau preparatelor ce conțin substanțe stupefiante sau psihotrope indigene sau de import. Sunt interzise pe teritoriul României sub formă de transporturi adresate unui depozit de vamă. Sunt interzise exporturile de pe teritoriul României sub formă de transporturi adresate unui depozit de vamă, cu excepția cazului în care autoritatea competentă a țării importatoare a precizat pe autorizația de import că aprobă o astfel de operațiune. Transporturile ce intră sau ies de pe teritoriul României fără a fi însoțite de o autorizație de import sau de export, precum și cele care nu sunt conforme autorizației sunt reținute de organele competente, până la justificarea legitimității transportului sau până la rămânerea definitivă și irevocabilă a hotărârii judecătorești prin care se dispune confiscarea transportului respectiv (art. 29). Tranzitarea pe teritoriul României a unui transport de plante, substanțe sau preparate conținând substanțe prevăzute în tabelele I, II, III din anexa la Legea nr. 143/2000 este permisă numai dacă la punctele de control pentru trecerea frontierei se prezintă autorizația de import-export pentru acel transport. Destinația unui transport aflat în tranzit pe teritoriul României poate fi schimbată numai după eliberarea unei autorizații de export de către autoritatea competentă din țara exportatoare. Nici un transport de plante, substanțe și preparate prevăzute în tabelele I, II, III din anexa la Legea nr. 339/2005, aflat în tranzit pe teritoriul României, nu poate fi supus vreunui tratament care să-i modifice natura sau ambalajul (art. 31). Conform art. 32 din Legea nr. 339/2005, regulile de mai sus nu sunt aplicabile dacă transportul este efectuat pe cale aeriană, în situația în care aeronava face escală sau aterizează forțat pe teritoriul României, transportul va fi tratat ca un export de pe teritoriul 330 României către țara destinatară numai în condițiile descărcării sau dacă circumstanțele impun acest lucru. În practică se pune problema incidenței art. 3 din Legea nr. 143/2000 cu art. 271 C .vamal. Potrivit art. 271 C .vamal, introducerea în sau scoaterea din țară, fără drept, de arme, materiale explozibile, droguri, precursori, materiale sau alte substanțe radioactive, substanțe toxice, deșeuri, reziduuri ori materiale chimice periculoase constituie infracțiunea de contrabandă. Cele două norme de incriminare creează un concurs de calificări care urmează a fi soluționat după regula subsidiarității. Norma de incriminare cuprinsă în art. 271 C .vamal se aplică numai dacă legea penală nu prevede o pedeapsă mai mare, ceea ce înseamnă că art. 3 din Legea nr. 143/2000 are întâietate în aplicare, deoarece prevede o pedeapsă mai mare decât cea aplicabilă pentru infracțiunea de contrabandă

calificată320. C2.

1

Urmarea imediată constă într-o stare de pericol pentru sănătatea publică și a consumatorilor, precum și pentru regimul vamal național. C3. Există legătură de cauzalitate

între acțiunea făptuitorului și rezultatul socialmente periculos produs. D. Latura subiectivă Infracțiunea examinată și

prevăzută în art. 3 din Legea nr. 143/2000

1

se comite cu intenție, care poate fi directă sau indirectă.

1

E. Forme. Modalități. Sancțiuni. Confiscare E1. Forme

Actele de pregătire și tentativa sunt incriminate. Infracțiunea prevăzută de art. 3 alin.(2) din Legea nr. 143/2000 este

1

tentativă, iar nu consumată, în

cazul în care este descoperită pe culoarul de ieșire din țară, înainte ca făptuitorul să fi depășit frontiera

1

României³²¹. E2. Modalități 320 Hotca, A. M.. Dobrinou, M., op. cit., p.166. 321

Î.C.C.J. Secția penală, **dec. nr. 4914/2003,**

1

în Revista de Drept penal, nr. 1/2004, p. 174. 331 Alături de modalitățile normative examinate mai sus la pct. „elementul material”, în practică, pot fi întâlnite diverse modalități faptice de realizare. Textul incriminator reglementează două modalități infracționale - simplă și agravată,

în cazul variantei simple, **obiectul** material **îl constituie drogurile de**

1

risc, iar în cazul variantei agravate, obiectul este constituit din **droguri de mare risc.**

1

E3. Sancționarea Forma simplă, constând în

introducerea sau scoaterea din țară, precum și importul ori exportul de droguri de risc, fără drept, se pedepsesc cu închisoare de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi. 1

Forma agravată, constând în

introducerea sau scoaterea din țară, precum și importul ori exportul de droguri de mare risc, fără drept, se sancționează cu 1

închisoarea de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi. E4. Confiscarea **Conform art. 17 din Legea nr. 143/2000, drogurile și alte bunuri care au făcut obiectul infracțiunii** 1

se confiscă, iar dacă acestea nu se găsesc, condamnatul este obligat la plata echivalentului lor în bani. Se confiscă, de asemenea, banii, valorile sau orice alte bunuri dobândite prin valorificarea drogurilor și a altor bunuri care au făcut obiectul infracțiunii. 1

Sumele rezultate din valorificarea bunurilor confiscate și banii confiscați constituie venituri ale bugetului de stat și se evidențiază în cont separat la bugetul de stat. Astfel instanța a stabilit că 11

autoturismul cu care făptuitorul a venit din străinătate în România având asupra sa în buzunarul hainei, o cantitate de droguri 20

nu este supus confiscării potrivit art. 118 lit. c) C.pen., deoarece drogul nu a fost ascuns în autoturism și ca atare acesta nu a servit la săvârșirea infracțiunii. 24

Deși s-a reținut că drogurile au fost găsite într-un buzunar de la haina inculpatului N.L. și deci, nu au fost ascunse în autoturism, prin urmare se impune a se ridica măsura indisponibilizării prin sechestru asigurător a autoturismului, deoarece nu a servit la săvârșirea infracțiunii.322 V.2.2

.3. Infracțiunea prevăzută de art. 4 - deținerea de droguri pentru consum propriu

1

Constituie infracțiune conform

art. 4: „(1) Cultivarea, producerea, fabricarea, experimentarea, extragerea, prepararea, transformarea, cumpărarea sau deținerea de droguri de risc pentru consum propriu, fără drept, se pedepsește cu închisoarea de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă. (2) Dacă faptele prevăzute în alin.(1) privesc droguri de mare risc, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 5 ani”.

1

Având în vedere faptul că, exceptând sintagma „consum propriu”, elementul material al infracțiunii din art. 4 este același ca și conținutul de la art.2. și. ca atare, facem trimitere acolo în ce privește explicațiile la modalitățile de săvârșire. Analiza noastră va cuprinde ce se înțelege prin cultivare, producere, fabricare etc. de droguri de risc când acestea privesc consumul propriu. În drept - a stabilit instanța supremă³²³ - că fapta inculpatului de a deține diferite cantități de cannabis și opiu pentru consumul său,

fără drept, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 4 din Legea nr. 143/2000.

15

Infracțiunile de

consum de droguri au ca element material o acțiune care se prelungește (continuă, durează) în timp, în chip natural, chiar după momentul consumării până când încetează activitatea infracțională. Ceea ce caracterizează elementul material al acestei infracțiuni este faptul că acesta se realizează printr-o dublă atitudine a făptuitorului, și anume una comisivă, prin care se creează starea infracțională și alta omisivă, prin care se lasă ca infracțiunea să dureze, nu i se pune capăt.

15

Infracțiunea prevăzută de art. 322

Î.C.C.J. Secția penală, dec. nr.4333/2003,

20

disponibilă pe site-ul www.scj.ro 323 Î.C.C.J. Secția penală, dec. nr.3282/2003, disponibilă pe site-ul www.scj.ro. 333

4 din Legea nr. 143/2000 nu este o infracțiune continuată ci continuă.

15

324 Tot practica judiciară a stabilit că

infracțiunea prevăzută de art. 4 din Legea nr. 143/2000

2

presupune, între altele, realizarea acțiunii de

deținere de droguri pentru consum propriu, fără drept.

61

Prin urmare, împrejurarea că inculpatul este consumator de droguri nu este suficientă pentru existența acestei infracțiuni, atâta timp cât acțiunea de deținere fără drept nu este dovedită pe bază de probe.

Concepția legiuitorului român cu privire la sancționarea deținerii de droguri pentru consum propriu o întâlnim și în legislația altor state europene³²⁵. De pildă, legislația austriacă în domeniul drogurilor pune în prim plan principiul terapiei în locul pedepsei în cazul dependenței de droguri; în concepția legii italiene, consumul ilicit de droguri nu constituie infracțiune, iar deținerea de droguri pentru consumul propriu este sancționată contravențional; în sistemul olandez, cu unele excepții, consumul de droguri nu constituie infracțiune. De asemenea, nu constituie infracțiune nici deținerea unor cantități mici de anumite droguri pentru consumul propriu. Conform politicii penale olandeze se apreciază că folosirea drogului nu este o crimă. În Olanda, o persoană care deține ilegal o cantitate mai mică de 0,5 g de droguri ce figurează în lista a II-a (tranchilizante, barbiturice și cannabis) nu va face obiectul unei acțiuni penale, măsura luată de autorități rezumându-se doar la confiscarea acestora, iar dacă este vorba de cannabis, deținerea în scopul consumului propriu a unei cantități mai mică de 5 kg nu atrage investigații și nici condamnări. Începând cu anul 1976, în Olanda, magazinele de cafea și cafenelele au început să devină treptat puncte de vânzare a cannabisului în condiții stricte. Ideea liberalizării consumului de cannabis în cantități mici se bazează pe politica

1

olandeză potrivit căreia este mai bine ca tinerii să experimenteze consumul de cannabis (drog ușor) decât să treacă la

324 Î.C.C.J. Secția penală, dec. nr. 705/2005, disponibilă pe site-ul www.scj.ro 325 Pentru tratarea pe larg a acestei probleme, vezi Dima, T., Hotca, M.A.,

Aspecte de practică judiciară și de drept penal

25

comparat preferitoare la deținerea de droguri pentru consum propriu, în Revista Dreptul nr. 10/2007 pp. 193-200. 334

consumul unor droguri tari, susținându-se că, în acest mod, tinerii sunt feriți de tentația de a consuma droguri

1

periculoase³²⁶.

Legiuitorul român nu incriminează consumul de droguri ca infracțiune distinctă³²⁷, în schimb sancționează deținerea de droguri indiferent de cantitate și de scopul pentru care se face, inclusiv pentru consumul propriu. Prin incriminarea distinctă a deținătorului de droguri pentru consum propriu, în art. 4 din Legea nr. 143/2000, legiuitorul român a înțeles să sancționeze mai blând pe deținătorul dependent de droguri care folosește pentru sine, decât pe deținătorul care le trafica³²⁸. În ceea ce privește cantitatea sau natura drogului deținut ori scopul pentru care se face deținerea ilicită de către făptuitor, acestea sunt aspecte care trebuie luate în considerare de către judecător la încadrarea juridică a faptei și individualizarea sancțiunilor. În țările din Uniunea Europeană există un cadru juridic corespunzător care permite autorităților și societății civile prevenirea și educarea populației, în special a tinerilor, pentru a renunța la consumul de droguri. De asemenea, sunt instituite tratamente medicale corespunzătoare și eficiente în unitățile sanitare specifice. În practica judiciară a acestor țări este vizibilă o tendință de relaxare a pedepselor aplicabile dependenților care dețin anumite categorii de droguri pentru consum propriu, apreciindu-se că față de aceștia trebuie să primeze măsurile de natură medicală și socială. Instanțele fac diferența între un simplu dependent de droguri (consumator din nevoi patologice) și un consumator care face în același timp și trafic ilicit. De asemenea, este o practică frecvent întâlnită a instanțelor țărilor membre ale Uniunii Europene sancționarea mai blândă a deținerii de cannabis, hașiș, marijuana și a derivatelor acestora în scopul consumului propriu, comparativ cu deținerea de heroină sau cocaină în același scop.

1

În

ceea ce privește cantitatea de droguri deținută pentru consum propriu,

1

326 Dima, T., Hotca, M.A., op. cit., p. 194 327 În alte țări, de pildă Franța și Suedia, consumul de droguri constituie infracțiune. 328 Hotca, M.A., Dobrinoiu, M., op. cit., p. 178. 335

practica judiciară în rândul statelor europene nu este unitară. Datorită sistemelor legislative diferite ale țărilor membre ale Uniunii Europene, nu se poate menționa cantitatea acceptată de autorități ca fiind destinată consumului propriu și cea care excede acestei destinații. Pe lângă criteriile menționate mai sus, în aplicarea sancțiunii deținătorului de droguri pentru consumul propriu, instanțele statelor europene țin seama și de alte date, precum: recidivă, starea psihică a consumatorului deținător, locul deținerii etc.

1

În ceea ce privește

subiectul activ al infracțiunii incriminate de art. 4 din Legea nr. 143/2000, acesta este circumstanțial, putând avea această calitate numai o persoană fizică cu capacitate penală, consumator sau consumator dependent.

1

O persoană care deține o cantitate cât de mică de droguri, care nu este consumator, nu va comite infracțiunea prevăzută de art. 4, ci infracțiunea descrisă de art. 2 din Legea nr. 143/2000. „Consumatorul” este persoana care își administrează sau permite să i se administreze droguri în mod ilicit, prin înghițire, fumat, injectare, prizare, inhalare sau alte căi prin care drogul poate ajunge în organism. Consumatorii pot fi dependenți sau simpli. „Consumatorul dependent” este consumatorul care, ca urmare a administrării drogului în mod repetat și sub necesitate ori nevoie, prezintă consecințe fizice și psihice conform criteriilor medicale și sociale. Din punct de vedere al normei de incriminare, consumatorii de droguri se împart în două categorii, respectiv consumatori legali și consumatori ilegali. Sunt „consumatori legali” de droguri persoanele fizice care își procură în mod legal drogurile, în baza unei prescripții medicale sau autorizații eliberate de organele sanitare abilitate. Toți ceilalți consumatori sunt ilegali.

1

Sub aspectul laturii subiective, această infracțiune se comite numai cu intenție calificată, adică făptuitorul obține drogul numai pentru consum propriu. V.2.2.4. Infracțiunea

prevăzută de art. 5 - punerea la dispoziție a unui spațiu

1

pentru consumul de droguri Constituie infracțiune: „**Punerea la dispoziție, cu știință, cu orice titlu, a unui local, a unei locuințe sau a oricărui alt loc amenajat, în care are acces publicul, pentru consumul de droguri ori tolerarea consumului ilicit în asemenea locuri se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi**”.

5

Punerea la dispoziție a unui local, locuință sau a oricărui loc amenajat înseamnă oferirea unui asemenea spațiu unor persoane spre a-l folosi în vederea consumului ilicit de droguri în colectiv. Punerea la dispoziție a

1

unui asemenea spațiu sau locuință

poate fi gratuită sau contra cost. Folosirea spațiilor în scopul drogării poate fi impusă de însuși stăpânul localului, locuinței sau locului amenajat sau poate fi numai tolerată de el. Pentru existența infracțiunii nu are importanță dacă localul sau locuința sunt special amenajate pentru consumul de droguri și dacă se plătește sau nu intrarea. Pentru existența acestei infracțiuni este necesar a fi îndeplinite cumulativ două condiții: > în locurile „puse la dispoziție” trebuie să se întâlnească mai multe persoane; întâlnirile întâmplătoare, la care participă două sau mai multe persoane determinate nu realizează această condiție; > persoanele cărora li se oferă spațiile pentru întâlnire să fie consumatoare ilicite de droguri.

1

În

legătură cu incriminarea prevăzută de art. 5 al Legii nr. 143/2000, în

15

practica judiciară s-au dat soluții contradictorii în legătură cu sintagma din textul legal

„punerea la dispoziție, cu orice titlu, a unui local, a unei locuințe sau loc amenajat”...

1

Astfel într-o speță, instanța de fond a dispus achitarea inculpatului sub motivarea că legiuitorul a urmărit să prevină consumul organizat de droguri, prin adunarea mai multor persoane, care împreună să se drogheze în anumite locuri precum cele indicate prin textul de lege. Totodată, arată instanța, prin dispozițiile art. 5, legiuitorul a înțeles să-i, sancționeze pe aceia care ar pune la dispoziție pentru public un local, o locuință sau alt loc amenajat în care să aibă acces persoane consumatoare de droguri.

Înalta Curte de Casație și Justiție329, judecând recursul, **a reținut că în**

31

speță s-a comis

infracțiunea prevăzută de art. 5 din Legea nr. 143/2000,

2

în argumentarea soluției sale instanța supremă dezvoltând argumente ca cele ce urmează. Potrivit textului incriminator se pedepsește

„punerea la dispoziție, cu știință, cu orice titlu, a unui local, a unei locuințe sau a oricărui loc amenajat, în care are acces publicul, pentru consumul ilicit de droguri ori tolerarea consumului în asemenea

1

loc”. După cum lesne se observă, dispoziția legală citată mai sus nu condiționează existența infracțiunii de numărul celor cărora li se pune la dispoziție localul, locuința sau spațiul

amenajat, în care are acces publicul și nici **de** realizarea **consumului ilicit** de droguri **în**

1

public sau în colectiv. De exemplu, instanța de judecată a reținut, în esență că, în data de 2 martie 2005, inculpatul N.M. a oferit spre vânzare inculpatei N.M.D. anumite cantități de heroină, iar aceasta, la rândul său, a vândut mai multe doze de heroină inculpaților N.M. și S.M. și a pus la dispoziția lui S.M. locuința sa pentru consumul ilicit de droguri, în speță s-a reținut comiterea

infracțiunilor de trafic de droguri și punerea locuinței **la dispoziție în vederea consumului de**
droguri, în concurs.330 Într **-o**

32

altă

speță s-a reținut că, la data **de**

1

17 februarie 2005 și respectiv, 1 martie 2005, denunțătorii D.R.L. și A.N. au adus la cunoștința organelor de urmărire penală că într-un imobil situat în București se desfășoară activități ilicite de comercializare de droguri, în speță s-a reținut comiterea

infracțiunilor de trafic de droguri și punerea locuinței **la**

32

dispoziția consumatorilor de droguri, fapte

prevăzute și pedepsite de art. 2 alin **.(2)**

39

și art. 5

din Legea nr. 143/2000, în 329 **Î.C.C.J.** Secția penală, **dec. nr.** 2096 **/2003,**

1

disponibilă și pe site-ul www.scj.ro 330 Î.C.C.J. Secția penală, dec. nr. 436/2006, disponibilă și pe site-ul www.scj.ro 338 concurs.331 Tot astfel, din interpretarea textului legal nu rezultă că acela care pune la dispoziție locul respectiv sau care tolerează consumul ilicit de droguri trebuie să aibă asupra aceluși loc un drept în virtutea căruia să poată dispune de acesta și nici că are relevanță dacă această persoană consumă sau nu ilicit droguri în acel loc. De asemenea, în

opinia Înaltei Curți de Casație și Justiție, condiția de **a fi** un loc **în**

15

care are acces publicul nu se referă la locuințe care prin destinație nu sunt accesibile publicului, ci sunt locuri private, ocrotite ca atare prin Constituție, cât și prin alte dispoziții legale. Doctrina critică soluția instanței supreme pe considerentul

că legiuitorul a avut în vedere o continuitate în timp a „punerii la dispoziție”, când făptuitorul este cunoscut de terțe persoane că își pune la dispoziție locuința, dar se pune și pe el la dispoziția persoanelor (clienților) ce doresc să consume acolo droguri. Prin urmare, acceptarea în mod ocazional ca cineva să consume droguri într-o locuință nu poate să cadă sub incidența legii penale³³². V.2.2

.5. Infracțiunea prevăzută de art. 6 - prescrierea de droguri de mare risc și eliberarea sau obținerea de droguri de mare risc în mod ilicit 1

Constituie infracțiune:

„(1) Prescrierea drogurilor de mare risc, cu intenție, de către medic, fără ca aceasta să fie necesară din punct de vedere medical, se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 5 ani. (2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și eliberarea sau obținerea, cu intenție, de droguri de mare risc, pe baza unei rețete medicale prescrise în condițiile alin.(1) sau a unei rețete medicale falsificate”. 1

Prin această reglementare, legiuitorul a incriminat

penal pe cel care prescrie, eliberează sau utilizează droguri de mare risc. 1

Subiectul activ este circumstanțiat, el neputând avea decât calitatea de medic (cel care prescrie) sau farmacist (cel care eliberează).

Prin prescrierea fără a fi necesar a unui medicament care conține droguri 1

331 Î.C.C.J. Secția penală, dec. nr. 1506/2006, disponibilă și pe site-ul www.scj.ro 332 Dima, T., Al-Kawadri, L. M., Relfecții privind infracțiunea

prevăzută în art. 5 din Legea nr. 143/2000 în varianta punerii **la** 2

dispoziție a unei locuințe, în Revista Dreptul, nr. 9/2009 339

supuse controlului național, se înțelege activitatea necondiționată frauduloasă a medicului, de a face să ajungă în mâinile unei persoane o rețetă care îi dă posibilitatea acestuia să obțină 1

droguri de mare risc, constituie infracțiune [art. 6 alin.(2)], într-o primă ipoteză,

atunci când subiectul activ (farmacistul), primind o rețeta în care se prescrie droguri de mare risc pentru a o onora, își dă seama că prescrierea acestora pentru diagnosticul respectiv nu era necesară și, totuși, eliberează drogurile respective, în loc să ia măsura lămuririi situației. Din punct de 1

vedere al laturii subiective, infracțiunile incriminate în art.6 sunt intenționate. În cazul

infracțiunii prevăzute de art. 6 alin.(2) teza a II-a, elementul subiectiv trebuie să se manifeste sub forma intenției directe. 1

V.2.2

.6. Infracțiunea prevăzută de art. 7 - administrarea ilicită de droguri de mare risc 1

Constituie infracțiune:

„Administrarea de droguri de mare risc unei persoane, în afara condițiilor legale, se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani”. 1

Săvârșirea infracțiunii sub această modalitate înseamnă acțiunea

prin care se introduc în corpul unei persoane droguri de mare risc, spre exemplu, prin injectare, prizare (de pildă, cocaina), fumare (de exemplu, hașiș, opium), inhalare (de exemplu, încălzirea unei doze de heroină și inhalarea fumului rezultat) sau prin ingestie alimentară (drogul este amestecat în mâncare, băuturi alcoolice sau răcoritoare). Administrarea poate avea loc cu sau fără consimțământul consumatorului. Mijloacele folosite pot consta în acte violente, inducere în eroare sau 1

pe ascuns. Pentru existența infracțiunii prevăzută de art. 7 din Legea nr. 143/2000 sunt necesare îndeplinirea în mod cumulativ a două condiții: > drogul ce se administrează să fie de mare risc; > administrarea să se facă în afara condițiilor legale.

1

V. 2.2

.7. Infracțiunea prevăzută de art. 8 - furnizarea de inhalanți unui minor

1

340 Constituie infracțiune:

„Furnizarea, în vederea consumului, de inhalanți chimici toxici unui minor se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani”.

1

La ora actuală

există o mare varietate de produse care conțin substanțe chimice volatile toxice. De exemplu, lacurile de mobilă, vopselele, adezivii, oja pentru unghii, acetona etc. Copii străzii se droghează folosind bronzul pentru sobe (argintiu sau auriu) fapt pentru care aceștia sunt denumiți aurolaci. Furnizarea de inhalanți chimici toxici are înțelesul unei activități prin care o persoană oferă produse ce conțin substanțe chimice volatile toxice. Fapta de furnizare se poate face contra cost, gratis, într-un cadru „oficial” sau „neoficial”. De pildă, un minor (aurolac) se prezintă la un magazin și cere o sticlucă cu bronz argintiu. Dacă vânzătoarea își dă seama că este vorba de un minor care se droghează, fapta ei întrunește elementele constitutive ale acestei infracțiuni.

1

Pentru existența acestei infracțiuni, trebuie realizate următoarele condiții cumulative: > obiectul material să conștie în inhalanți chimici toxici; > subiectul pasiv secundar trebuie să fie un minor; >

activitatea ce formează elementul material al laturii obiective (furnizarea) trebuie să aibă drept scop consumul inhalanților chimici toxici furnizați.

1

V.2.2

.8. Infracțiunea prevăzută de art. 10 - organizarea, conducerea sau finanțarea operațiunilor privind drogurile

1

Constituie infracțiune:

„Organizarea, conducerea sau finanțarea faptelor prevăzute la art. 2 - 8 se pedepsește cu pedepsele prevăzute de lege pentru aceste fapte, limitele maxime ale acestora sporindu-se cu 3 ani”.

1

Subiectul activ al infracțiunii este unul circumstanțial deoarece nu poate fi decât o persoană implicată în traficul ilicit de droguri supuse controlului național, în calitate de organizator, conducător sau finanțator. Organizatorul este o persoană care angajează oamenii necesari și asigură
341 logistica pentru procurarea drogurilor și plasarea lor consumatorilor printr-o rețea de distribuție. Conducătorul este șeful de la vârful piramidei, care ia toate deciziile necesare pentru reușita traficului. Finanțatorul este persoana care pune la dispoziție resursele materiale necesare derulării unei afaceri ilicite de droguri. Așadar, subiectul activ al acestei infracțiuni agravate de trafic ilicit de droguri nu poate fi decât o persoană care are calitatea de organizator, conducător sau finanțator.

1

V.2.2

.9. Infracțiunea prevăzută de art. 11

1

Îndemnul la consumul de droguri Constituie infracțiune: **„(1) Îndemnul la consumul ilicit de droguri, prin orice mijloace, dacă este urmat de executare, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani. (2) Dacă îndemnul nu este urmat de executare, pedeapsa este de la 6 luni la 2 ani sau amendă”.**

5

Îndemnul este o activitate ce constă în

rugăminți ori insistențe, oferirea unor sume de bani sau alte avantaje până ce victima cedează (consumă droguri) ori nu cedează (nu consumă).

1

Ea poate fi realizată atât pe cale orală cât și în scris, îndemnul la consumul ilicit de droguri se poate adresa unei persoane sau mai multora și

poate fi direct, în mod explicit, dar și indirect. Îndemnul la consumul ilicit de droguri nu trebuie confundat **cu instituția instigării** urmat **sau** neurmat **de executare, deși se aseamănă foarte mult, cu aceasta. Diferența este aceea că fapta la care se instigă nu este una prevăzută de legea penală.**

1

Vinovăția se înfățișează exclusiv sub forma intenției directe. V.2.2.10 Circumstanțe agravante În ceea ce privește formele agravante ale acestor infracțiuni

prevăzute în art. 14 al Legii nr. 143/2000

18

menționăm: > fapta persoanei traficante de droguri „de a

face parte dintr-o organizație sau asociație ori dintr-un grup de cel puțin trei persoane”, cu structuri determinate și care sunt constituite în scopul comiterii acestor fapte și a obținerii de beneficii materiale sau alte foloase ilicite [art.

30

12 alin.(l)

din lege]. Dacă faptele descrise mai sus

35

au avut ca urmare moartea victimei, pedeapsa este detențiunea pe viață

2

[art. 12 alin.(3)]. >

comiterea infracțiunii de către o „persoană care

15

îndeplinește

o funcție ce implică exercițiul autorității de stat”, iar fapta a fost comisă în exercițiul acestei 4
funcții; ▶ când **fapta a fost comisă de „un cadru medical” sau de o „persoană care are,** potrivit
legii, atribuții de luptă împotriva drogurilor”; ▶ „când **drogurile au fost trimise și livrate, distribuite**
sau oferite unui minor, unui bolnav psihic, unei persoane aflate în cură de dezintoxicare sau sub
supraveghere medicală” ori s-au efectuat alte asemenea activități interzise de lege cu privire la una dintre
aceste persoane ori dacă fapta a fost comisă într-o instituție sau unitate medicală, de învățământ, militară,
loc de detenție, centre de asistență socială, de reeducare sau instituții medicale educative, locuri în care
elevii, studenții sau tinerii desfășoară activități educative, sportive, sociale sau în apropierea
acestora.

Art. 14 alin.(l) lit. c),

a fost modificat prin Legea nr. 522/2004

59

în sensul că incriminează și fapta când

drogurile au fost trimise sau livrate, distribuite sau oferite unui minor, unui bolnav psihic, dar și 1
unei persoane aflate într-un program terapeutic.

Textul din Legea nr. 143/2000 cuprindea pe lângă minor. bolnav psihic și persoanele

aflate în cură de dezintoxicare sau supraveghere medicală,

2

iar textul modificat a înlocuit termenul „cură de dezintoxicare sau supraveghere medicală” cu „persoane aflate într-un program terapeutic”; ▶ art. 14 lit. e), din Legea nr. 143/2000 prevede ca circumstanță agravantă

amestecarea drogurilor cu alte substanțe care le-au mărit pericolul pentru viață și integritatea persoanelor.

15

Considerăm necesar a mai preciza că sub aspectul

material al laturii obiective, aceste infracțiuni **se** pot comite **printr-o acțiune**

18

materială (producerea, cultivarea, fabricarea), dar și prin „administrarea”, „furnizarea”, „prescrierea”, „îndemnul”, „oferirea”, „organizarea”, „conducerea” sau „finanțarea”. V.2.2.11. Alte incriminări privind traficul ilicit de droguri O altă reglementare juridică în materie o reprezintă

Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 121/ 2006333 privind precursorii, **aprobată prin Legea nr. 186/2007.**

15

O.U.G. nr. 121/2006

1

reglementează regimul juridic al substanțelor folosite frecvent la fabricarea ilicită a substanțelor stupefiante și psihotrope, așa cum sunt definite în art. nr. 2 din Regulamentul (CE) nr. 273/2004 al Parlamentului European și a Consiliului din 11 februarie 2004 privind precursorii de

3

droguri334. Art. 22 și art. 23 incriminează următoarele infracțiuni:

Art. 22: „(1) Punerea pe piață a substanțelor clasificate, importul exportul și activitățile intermediare acestora, precum și deținerea de substanțe clasificate fără autorizația prevăzută la art. 5 alin.(1), respectiv fără înregistrarea prevăzută la art. 7 alin.(1) și (4), constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la 1 la 5 ani. (2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează deținerea de echipamente ori materiale în scopul utilizării lor la producerea sau fabricarea ilicită a drogurilor. (3) Constituie infracțiune și comercializarea de substanțe clasificate de către operatori economici ori persoane fizice neautorizate potrivit art. 5 alin.(1) sau, după caz, neînregistrate potrivit art. 7 alin.(1) și (4) pentru activitatea cu astfel de substanțe și se sancționează cu pedeapsa prevăzută la alin.(

3

I). (4)

Săvârșirea faptelor la alin.(1) și (2) în scopul utilizării lor la cultivarea, producerea sau fabricarea ilicită a drogurilor se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi”. Art. 23: „Trecerea peste frontieră a substanțelor clasificate, fără

13

333

Publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 1039 din 28 decembrie 2006.

13

334

Publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 47 din 18 februarie

13

2009. 344

documentele prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, constituie infracțiunea de contrabandă calificată, prevăzută și pedepsită de art. 271 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României”.

13

Punerea pe piață a substanțelor clasificate, importul, exportul și activitățile intermediare acestora, precum și deținerea de substanțe clasificate,

13

se poate face numai în baza unei autorizații emise de către Agenția Națională Antidrog.

În vederea înregistrării la Agenția Națională Antidrog, înainte de începerea activității, operatorii care pun pe piață substanțe clasificate de categoria 2, atunci când cantitățile de substanțe clasificate depășesc limitele anuale prevăzute în anexa II la Regulamentul 273/2004, precum și operatorii

22

implicați în import, export și activități intermediare cu aceste substanțe, declară și actualizează, imediat ce intervine o modificare, adresele localităților în care își desfășoară activitățile. Declarația

conține lista substanțelor clasificate din categoria 2, tipul operațiunii și coordonatele de contact ale operatorului. Pentru operatorii

3

care desfășoară operațiuni cu substanțe clasificate din categoria 2 se realizează o înregistrare specială. Operatorii care desfășoară operațiuni de export cu substanțe clasificate de categoria 3 în cantități mai mari decât limitele anuale prevăzute în anexa 2 la Regulamentul 1.277/2005 au obligația efectuării înregistrării

3

menționate mai sus.

Trecerea peste frontieră a substanțelor clasificate, fără documentele prevăzute de O.U.G. nr. 121/2006, constituie infracțiunea de contrabandă calificată, prevăzută și pedepsită de art. 271 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României.

5

Conform art. 24 din O.U.G. nr. 121/2006,

în cazul infracțiunilor prevăzute la art. 22 și 23, se dispune confiscarea substanțelor clasificate în condițiile legii. În cazul în care substanțele clasificate care au făcut obiectul infracțiunilor prevăzute la art. 22 nu se găsesc, infractorul este obligat la plata echivalentului lor în bani. 345 Urmărirea penală în cazul infracțiunilor prevăzute la art. 22- 23 se realizează de către procurorii din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată (în continuare DIICOT) din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (art. 25). Distrugerea substanțelor clasificate confiscate sau predate în custodie la încetarea activității, care nu pot fi valorificate, se face în condiții ecologice, printr-un operator autorizat în condițiile legii, în prezența unei comisii din care face parte persoana responsabilă de activitatea cu substanțe clasificate a operatorului care realizează distrugerea și, după caz, a celui de la care au fost confiscate, un reprezentant al formațiunii antidrog competente teritorial și un specialist în protecția mediului. Distrugerea substanțelor clasificate depreciate calitativ se poate face de operator, în prezența comisiei

3

de mai sus.

O copie a procesului verbal de distrugere se comunică Agenției Naționale Antidrog

3

(art. 26). Noul Cod penal³³⁵ incriminează în art. 359, sub denumirea marginală de

trafic de produse sau substanțe toxice, următoarele: „Producerea, deținerea, precum și orice operațiuni privind circulația produselor ori substanțelor toxice, cultivarea în scop de prelucrare a plantelor care conțin astfel de substanțe ori experimentarea produselor sau substanțelor toxice, fără drept”.

19

Așadar, legiuitorul a înțeles să incrimineze producerea, deținerea și orice alte operațiuni, a produselor sau substanțelor toxice, precum și cultivarea de plante care conțin astfel de substanțe, dacă toate aceste operațiuni se fac fără drept.

V.2.2.12. Formele infracțiunilor și regimul sancționator „Actele pregătitoare” sunt

incriminate în art. 9 din Legea nr. 143/2000 doar în

5

cazul infracțiunii prevăzută în

art. 2 alin.(2), în modalitățile cultivării producerii sau fabricării ilicite de

18

droguri de mare risc. „Tentativa” este incriminată în cazul infracțiunilor prevăzute de art. 2-7 335 Adoptat prin

Legea nr. 286/2009 și publicat în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 510 din 24 iulie 2009.
346 art.

44

9 și 10, iar cea de la art. 8 nu se sancționează. „Consumarea” infracțiunii intervine în momentul efectuării oricăreia dintre acțiunile prin care s-a realizat traficul de droguri. Ca modalități distingem: - „traficul propriu-zis”: producerea, fabricarea, deținerea, circulația etc.; - „înlesnirea traficului”: cultivarea, exportul, importul, cumpărarea vânzarea; - „favorizarea traficului”: prescripția medicală, îndemnul, îngăduirea sau tolerarea consumului

ilicit de droguri. Infracțiunile reglementate de **Legea nr. 143/2000**

1

sunt sancționate cu pedepse la închisoare cuprinse între limite minime și maxime. În cazul altor fapte de trafic ilicit de droguri [art. 8 și art. 11 alin.(1) și (2)] sunt prevăzute pedepse alternative, amendă sau închisoare. Pentru formele grave, pedepsele sunt aspre, mergându-se până la detențiunea pe viață

dacă faptele au avut ca urmare moartea victimei.

2

Tot pentru formele calificate, legea prevede și pedeapsa complementară a interzicerii unor drepturi. În cazul tentativei la infracțiunile incriminate, limitele se reduc la jumătate. V.2.2.13.

Cauze de nepedepsire și de reducere a pedepsei ► Cauze **de**

1

nepedepsire

Potrivit art. 15 din Legea nr. 143/2000 „nu se pedepsește persoana care, mai înainte de a fi începută urmărirea penală, denunță autorităților competente participarea sa la o asociație sau înțelegere în vederea comiterii vreuneia din infracțiunile prevăzute de art. 2-10, permițând astfel identificarea și tragerea la răspundere penală a celorlalți participanți.”

8

Rațiunea

instituirii acestei cauze de nepedepsire este dublă. Pe de o parte, s-a avut în vedere că cel care, după ce a participat la comiterea unei infracțiuni prevăzută de legea în discuție, s-a autodenunțat, regretă fapta și nu prezintă, sub raportul persoanei sale, un pericol social accentuat. Pe de altă parte, s-a ținut seama de interesul descoperirii și sancționării celor vinovați de comiterea acestor fapte, care, de cele mai multe, ori nu au interes să denunțe faptele

14

sale, cum ar fi, de exemplu, cazul producătorului ori distribuitorului de droguri, care și-ar pierde avantajele materiale pe care le obține din activitatea ilicită. Or, această cauză de

nepedepsire s-a introdus și **în vederea sporirii** posibilităților **de a ajunge la** adevăr și **de a** 14
 ușura **activitatea organelor judiciare în**

migăloasa acțiune de probațiune. Condițiile de aplicare a cauzei de nepedepsire sunt cumulative și acestea sunt: a) „să aibă loc o denunțare”. Denunțarea cerută de art. 15 din lege

poate fi scrisă **sau** orală, **putând** îmbrăca **oricare** dintre **modurile de sesizare** 14

prevăzute în art. 221, C.pr.pen., plângere penală sau denunț. Această denunțare nu este sinonimă cu recunoașterea, conținutul celor două noțiuni fiind diferit. Chiar dacă există similitudine, fiindcă atât în cazul recunoașterii, cât și în cazul denunțului, autorul dezvăluie autorităților propria faptă, nu există

identitate, deoarece în cazul denunțării, **autorul** dezvăluie **fapta** săvârșită **de el din** 14
proprie inițiativă, **în mod spontan,** fără **a fi provocat la aceasta de** autorități, **pe când în**
cazul recunoașterii, dezvăluirea **este** totdeauna determinată **de**

intervenția organului de urmărire penală

ca urmare a audierilor și, **de cele mai multe ori, cu** neputință **de evitat,** datorită prezenței 14
altor probe, care fac inutilă **orice**

negare. Denunțarea intervine, de cele mai multe ori înainte ca organul de urmărire penală să aibă certitudini asupra comiterii infracțiunii de către denunțator, pe când recunoașterea faptei poate interveni abia după ce organele judiciare aduc la cunoștința persoanei care a comis infracțiunea că este învinuit de o anumită faptă, este audiat cu privire la acea faptă despre care organele de urmărire penală au deja anumite probe și date, și, pus în fața acestora, învinuitul recunoaște fapta comisă. Astfel, denunțarea trebuie să fie făcută din inițiativa făptuitorului, să

fie urmarea voinței **liber exprimate a acestuia,** fără **a exista o** intervenție **în acest sens** 14
din partea organelor judiciare. Dacă și **simplică** recunoaștere **ar avea ca efect** imunitatea,
ar însemna că **nu pot fi** pedepsiți **decât** făptuitorii **care** n **-au recunoscut** comiterea
 infracțiunii, **ceea ce, desigur, nu a** putut fi intenția **legiuitorului.**

Neaplicarea dispozițiilor art. 15

din Legea nr. 143/2000, a decis instanța că este justificată, în

31

condițiile în care în favoarea inculpatului s-a reținut

cauza de reducere a pedepsei prevăzută în art. 16 din lege,

8

el neputând

beneficia de două ori de reducerea la jumătate a pedepsei,

15

întrucât cele două dispoziții invocate au același conținut.336 b) „denunțul să fie făcut înainte de a se începe urmărirea penală”. Denunțatorul beneficiază de această impunitate dacă denunțul său s-a produs în timpul în care se efectuau acte premergătoare,

potrivit art. 224 C.proc.pen., deci înainte de a

41

se începe urmărirea penală împotriva lui pentru faptele comise („in rem”) sau față de persoana lui („in personam”). De aceea, în mod corect instanța nu a reținut aplicarea

cauzei de nepedepsire prevăzută de art. 15 din Legea nr. 143/2000,

8

întrucât inculpatul, la data de 11 martie 2004,

a fost prins în flagrant de către polițiști în timp ce

53

cumpăra de la inculpatul B.G.

cocaină. Ulterior, inculpatul a contribuit la anihilarea rețelei de traficanți de droguri din care făcea parte

8

și el.

Dispozițiile art. 15 din Legea nr. 143/2000, cu consecința încetării procesului penal, nu sunt aplicabile în speță, întrucât privesc denunțarea către autoritățile competente a participării la o asociație sau înțelegere în vederea comiterii vreunora dintre faptele prevăzute de art. 2-10 din această lege, permițând identificarea și tragerea la răspundere penală a celorlalți inculpați. Rezultă, așadar, că denunțul trebuie făcut înainte de săvârșirea faptei sau descoperirea acesteia de către organele abilitate, ceea ce nu este cazul în speță, inculpații fiind prinși în flagrant. Declarațiile date de către inculpatul B.G. în timpul urmăririi penale, după prinderea în flagrant, care au condus la identificarea și tragerea la răspundere penală a altui inculpat, au atras, în mod corect, numai incidența dispozițiilor art. 16 din Legea nr. 143/2000.

8

337 c) „denunțul să privească

participarea sa la o asociație sau înțelegere în vederea comiterii uneia dintre infracțiunile prevăzute de art. 2-10 din lege”.

8

Apreciem că denunțatorul

poate beneficia de impunitate numai în cazul în care a participat la o asociere sau

14

înțelegere de comitere a infracțiunilor reglementate prin legea incriminată. Având în vedere această reglementare expresă, denunțatorul nu va beneficia de această cauză de nepedepsire în cazul comiterii unei infracțiuni fără participarea altor persoane sau în cazul în care nu a existat o înțelegere și cu alte persoane în vederea comiterii unei astfel de fapte. d) „prin denunț să se permită

identificarea și tragerea la răspundere a celorlalți participanți”. Prin

1

denunț, autorul trebuie să dea date concrete și clare pentru a putea fi identificați și prinși ceilalți participanți, fiind necesar să se indice numele și prenumele, domiciliul sau reședința, ori, în lipsa acestora, să indice alte date pe baza cărora aceștia să poată fi identificați (spre exemplu, poreclele acestora sau locuri pe care le frecventează în mod obișnuit și să îi recunoască). În cazul în care autorul denunțului nu furnizează date concrete pentru ca și ceilalți participanți să poată fi identificați și prinși, acesta nu va putea beneficia de consecințele art. 15 din lege, condițiile care permit acest lucru fiind clare și limitative. ► Cauze de reducere a pedepsei Art. 16 din lege prevede că

„persoana care a comis una dintre infracțiunile prevăzute de art. 2-10, iar în timpul urmăririi penale denunță și facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit infracțiuni legate de droguri beneficiază de reducere la jumătate a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege”. În cazul în care

27

sunt îndeplinite condițiile expres prevăzute de lege

12

denunțătorul va

beneficia de reducerea la jumătate a limitelor de

17

pedeapsă Urmează ca instanța de judecată, în procesul de individualizare a pedepsei, să aibă în vedere această prevedere legală, și anume va stabili pedeapsa

între jumătatea minimului și jumătatea maximului pedepsei prevăzute de

12

textul incriminator. Trebuie avut în vedere că legea prevede expres că se reduc limitele de pedeapsă prevăzute de lege și nu pedeapsa aplicată de instanță. Ca și în cazul reglementării anterioare privind cauza de nepedepsire și în această situație de reducere a pedepsei trebuie realizate anumite condiții cumulative: a) „să existe un denunț”, ca și în cazul anterior; b) „denunțul să fie făcut în timpul urmăririi penale”. În acest caz, denunțul trebuie făcut după începerea urmăririi penale și până la punerea în mișcare a acțiunii penale. Legea nu stabilește un termen fix, ci precizează doar că denunțul poate fi făcut imediat după începerea urmăririi penale și în tot cursul desfășurării acestei activități. Odată încheiată faza de urmărire penală denunțul nu mai poate avea efectul stabilit prin art. 16 din lege. Practica judiciară a stabilit că făptuitorul nu poate beneficia de

prevederile art. 16 din Legea nr. 143/2000 dacă denunțul a

5

fost formulat după terminarea urmăririi penale și sesizarea instanței de judecată În speță,

rezultă că inculpatul a fost trimis în judecată

41

prin rechizitoriul din 26 mai 2005, iar denunțul său a fost formulat ulterior acestei dale și anume în 28 mai 2005, astfel că în mod corect instanțele nu au aplicat prevederile ari. 16 din Legea nr. 143/2000.

Art. 16 din Legea nr. 143/2000 prevede că persoana care a comis una dintre infracțiunile prevăzute în art. 2-10, iar în timpul urmăririi penale denunță și facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit infracțiuni legate de droguri, beneficiază de reducerea la jumătate a 351 limitelor pedepsei prevăzute de lege. Din această prevedere rezultă că

21

beneficiul reducerii pedepsei se acordă făptuitorilor care, în cursul urmăririi penale, colaborează cu organele de urmărire penală, intenția legiuitorului fiind aceea de a ușura situația juridică a făptuitorilor care au o asemenea conduită. Prevederile ari. 16

din Legea nr. 143/2000 - referitoare la cauza de reducere a pedepsei

8

de care beneficiază

persoana care a comis infracțiunea privind traficul de droguri, iar în timpul urmăririi penale denunță și facilitează identificarea și tragerea la răspundere a altor persoane care au săvârșit infracțiuni legate de

26

droguri, cum

este cea prevăzută de art. 4 din Legea nr. 143/2000

25

- sunt aplicabile inculpatului, chiar dacă persoana împotriva căreia a formulat denunțul nu a fost trimisă în judecată, ci a fost scoasă de sub urmărire penală

pentru cazul prevăzut în art. 10 alin.(l) lit. b1)

12

C.proc.pen. întrucât fapta denunțată

nu prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni. 338 c)

12

„denunțul să faciliteze

identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane care au comis infracțiuni legate de droguri”.

1

Ca și în cazul anterior, denunțul trebuie să fie de așa natură încât

să ducă la identificarea autorilor și la tragerea lor la răspundere penală.

2

Este adevărat că inculpatul, în declarațiile date, a indicat numele unor traficanți de droguri, dar unele precizări s-au făcut în faza de cercetare judecătorească, deci nu

intră sub incidența art. 16 din Legea nr.

34

143/2000, iar cele din faza de urmărire penală nu reprezintă informații concludente, care să faciliteze identificarea unor persoane care vând droguri, atâta vreme cât denunțurile au vizat persoane față de care era deja începută urmărirea penală, la denunțul altor inculpați.339 Textul art. 16

din Legea nr. 143/2000 a fost criticat atât de

25

doctrina juridică, cât și de către reprezentanți ai societății civile, deoarece este ineficient întrucât cei care sunt denunțați sunt tot „consumatori” de droguri și nu dealeri Într-o opinie340, s-a susținut că folosirea sistemului reglementat poate duce

adesea la abuzuri când persoane nevinovate pot cădea victime ale unor aranjamente, combinații și provocări. Acest mecanism a fost creat de către legiuitor pentru polițiști, în cercetarea utilizatorilor de droguri, iar în baza art. 16 scot la iveală alți consumatori sau distribuitori. În opinia noastră, textul de lege este clar și impune condiții riguroase și limitate. În cadrul controlului judiciar, instanța de judecată va aprecia dacă organul de urmărire penală a invocat discreționar sau nelegal acest text de lege. Pentru a aprecia asupra nevoii de eliminare a acestei dispoziții, apreciem că este necesar a se efectua studii în cauzele rămase definitive pentru a se stabili dacă ponderea celor care au beneficiat de această cauză de nepedepsire o reprezintă dealerii și nu tot „consumatorii”. V.2.2.14. Confiscarea specială Prin această lege specială s-a instituit (art. 17) posibilitatea luării

măsurii de siguranță a confiscării speciale

11

a

drogurilor și a altor bunuri care au făcut obiectul

1

infracțiunilor Legii nr. 143/2000. În ceea ce privește bunurile care fac obiectul confiscării, nefiind definite în mod expres în această lege, apreciem că acestea se vor stabili după criteriile prevăzute în Codul penal art. 118 lit. a)- f),

(așa cum a fost modificat prin Legea nr. 278/2006).

52

„Astfel sunt supuse confiscării speciale, potrivit acestui text de lege:

a) bunurile produse prin săvârșirea faptei prevăzute de legea penală; b) bunurile care au fost folosite, în orice mod la săvârșirea unei infracțiuni, dacă sunt ale infractorului sau dacă, aparținând altei persoane, aceasta a cunoscut scopul folosirii lor. Această măsură nu poate fi dispusă în cazul infracțiunilor de presă; c) bunurile produse, modificate sau adoptate în scopul săvârșirii unei infracțiuni, dacă au fost, utilizate la comiterea acesteia și dacă sunt ale

23

340 Dima, T., Păun, A.G., Un alt mod de abordare a cauzei de reducere a pedepsei

prevăzute de art. 16 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, în revista Dreptul, nr.

31

2 /2008 353

infractorului. Când bunurile aparțin altei persoane confiscarea se dispune dacă producerea, modificarea sau adoptarea a fost efectuată de proprietar ori de infractor cu știința proprietarului; d) bunurile care au fost date pentru a determina săvârșirea unei fapte sau pentru a răsplăti pe făptuitor; e) bunurile dobândite prin săvârșirea faptei prevăzute de legea penală, dacă nu sunt restituite persoanei vătămate și în măsura în care nu servesc la despăgubirea acesteia; f) bunurile a căror deținere este interzisă de lege". În cazul

12

bunurilor care au fost folosite în orice mod la săvârșirea unei infracțiuni,

46

dacă valoarea bunurilor supuse confiscării este vădit disproporțională față de natură și gravitatea infracțiunii, se dispune confiscarea în parte, prin echivalentul bănesc, ținând seama de urmarea infracțiunii și de contribuția bunului la producerea acesteia. Dacă bunurile

24

folosite, produse, modificate sau adoptate

nu pot fi confiscate, pentru că nu sunt ale infractorului, iar persoana căreia îi aparțin nu a cunoscut scopul folosirii lor, se confiscă echivalentul lor în bani. Dacă bunurile supuse confiscării nu se găsesc, în locul lor se confiscă bani și bunuri până la concurența valorii acestora. Se confiscă, de asemenea, bunurile și banii obținuți din exploatarea sau folosirea bunurilor supuse confiscării.

12

Prin

modificările aduse Codului penal prin Legea nr. 278/2006,

58

este și aceea

că instanța poate să nu dispună confiscarea bunului „dacă acesta face parte din mijloacele de existență, de trebuință zilnică ori de exercitare a profesiei infractorului sau a persoanei asupra căreia ar putea opera măsura confiscării speciale”.

20

În practica judiciară s-au pus probleme

în legătură cu aplicarea dispozițiilor art. 118 lit. b) din Codul penal și ale art. 17 alin. (1) din Legea nr. 143/2000,

37

deoarece

nu există un punct de vedere unitar,

20

cu privire la 354 confiscarea specială a mijlocului de transport în cazul infracțiunilor prevăzute de art. 2-10 din aceeași lege. Astfel, unele instanțe s-au pronunțat în sensul că, în cazul acestor infracțiuni, confiscarea specială se dispune ori de câte ori mijlocul de transport a fost folosit la realizarea laturii obiective a uneia dintre infracțiunile prevăzute de art. 2-10 din Legea nr. 143/2000, fără a constitui însă mijloc indispensabil de săvârșire a infracțiunii³⁴¹. Alte instanțe, dimpotrivă, s-au pronunțat în sensul că, în cazul infracțiunilor prevăzute de art. 2-10 din Legea nr. 143/2000, confiscarea specială a mijlocului de transport se dispune atunci când a servit efectiv la realizarea laturii obiective a uneia dintre infracțiunile prevăzute de art. 2-10 din aceeași lege, precum și atunci când mijlocul de transport, prin modul în care a fost concepută activitatea infracțională, este destinat să servească la realizarea laturii obiective a uneia dintre infracțiunile menționate.

6

Pentru a pune capăt acestor practici controversate, a intervenit

Înalta Curte de Casație și Justiție - Secțiunile Unite - și prin decizia nr. XVIII din 12 decembrie

6

2005342 a statuat următoarele:

„Măsura de siguranță a confiscării speciale a mijlocului de transport se va dispune, în temeiul art. 17 alin.(1) din Legea nr. 143/2000, raportat la art. 118 lit. b) din Codul penal, numai în cazul în care se dovedește că acesta a servit efectiv la realizarea laturii obiective a uneia dintre modalitățile normative ale infracțiunilor prevăzute de art. 2-10 din Legea nr. 143/2000, precum și în cazul în care se dovedește că mijlocul de transport a fost fabricat, pregătit ori adaptat în scopul realizării laturii obiective a acestor infracțiuni”. Tot potrivit dispozițiilor art. 17 alin.(2),

6

se vor confisca în aceste condiții banii, valorile sau orice alte bunuri, cu condiția ca acestea să fie dobândite prin valorificarea drogurilor. Legea prevede în art. 18

ca drogurile ridicate în vederea confiscării se distrug. Păstrarea de contraprobe este obligatorie.

18

Distrugerea drogurilor se efectuează periodic, prin incinerare sau prin alte

2

342

Publicată în Monitorul Oficial, partea I, nr. 285 din 29 martie 2006.

26

355

mijloace adecvate, de către o societate comercială autorizată, în prezența unei comisii formate din câte un reprezentant al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, al Ministerului Mediului și Pădurilor, al Agenției Naționale Antidrog, un specialist din cadrul formațiunii centrale specialitate în prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri din Inspectoratul General al Poliției Române și gestionarul camerei de corpuri delictive a aceleiași unități [art. 18 alin .(3)

2

din Legea nr. 143/2000].

Cheltuielile ocazionate de distrugerea drogurilor se suportă de proprietar sau de persoana de la care au fost ridicate [art. 18 alin .(4)

7

din Legea nr. 143/2000, introdus prin Legea **nr. 522/2004].**

5

Sunt exceptate de la distrugere: a) medicamentele utilizabile, care au fost remise farmaciilor sau unităților spitalicești după avizul prealabil al Direcției Farmaceutice din cadrul Ministerului Sănătății; b) plantele și substanțele utilizate **în industria farmaceutică sau în altă industrie în funcție de natura acestora care au fost remise unui agent economic public sau privat, autorizat să le utilizeze ori să le exporte; c) unele cantități corespunzătoare, care vor fi păstrate în scop didactic și de cercetare științifică sau au fost remise instituțiilor care dețin câini și alte animale de depistare a drogurilor, pentru pregătirea și menținerea antrenamentului acestora, cu respectarea dispozițiilor legale.**

7

Cu respectarea aceluiași reguli se va dispune și distrugerea culturilor de plante care conțin droguri, dacă acestea nu au fost autorizate conform legii. În Regulamentul de aplicare al Legii nr. 143/2000 se prevăd condițiile în care se pot autoriza culturile de plante ce conțin droguri.

Autorizarea, conform prevederilor legale în vigoare, pentru cultivarea plantelor ce conțin droguri și sunt prelucrate în scop licit, se realizează de Ministerul Sănătății prin Direcțiile Județene de Sănătate Publică, respectiv 356 **municipiului București.**

4

Referitor la alte măsuri de siguranță, Legea nr. 143/2000 prin art. 19 (modificat prin Legea nr. 522/2004) prevede că

în cazul în care un consumator este condamnat la pedeapsa închisorii pentru săvârșirea unei alte infracțiuni decât cele prevăzute în **art. 4, instanța poate dispune includerea acestuia într-un program terapeutic derulat în sistemul penitenciar.**

33

O măsură nouă, introdusă prin art. 191 din Legea nr. 522/2004 se referă la cazul când infractorul a săvârșit o infracțiune

prevăzută de art. 4 din Legea nr. 143/2000,

2

procurorul dispune, în termen de 24 de ore de la începerea urmăririi penale, evaluarea consumatorului de către circuitul integrat **de**

2

asistență a persoanelor consumatoare de droguri. În continuare, textul **de**

60

mai sus citat, prevede ca

după primirea raportului de evaluare, întocmit de centrul de prevenire, evaluare și consiliere antidrog, în baza expertizei medico-legale, în termen de 5 zile, procurorul, dispune, cu acordul învinuitului sau inculpatului, includerea acestuia în programul integrat de asistență a persoanelor consumatoare de droguri. Dacă împotriva învinuitului sau inculpatului s-a luat măsura arestării preventive, aceasta poate fi revocată sau înlocuită cu altă măsură preventivă. În toate cazurile, urmărirea penală este continuată potrivit Codului de procedura penală.

2

357 309 315 318 322 311 Î.C.C.J. Secția penală, dec. nr. 2744/2004. 312 Î.C.C.J. Secția penală, dec. nr. 2334/2005. 323 325 326 316 Î.C.C.J. Secția penală, dec. nr. 2336/2008. 327 332 336 342 343 348 336

Î.C.C.J., Secția penală, dec. Nr.

20

545/2004, disponibilă pe site-ul www.scj.ro 349 337

Î.C.C.J., Secția penală, dec. Nr.

20

5473/2005, disponibilă pe site-ul www.scj.ro 350 338

Î.C.C.J., Secția penală, dec. nr. 4170 /2007,

1

disponibilă pe site-ul www.scj.ro 339

Î.C.C.J., Secția penală, dec. nr.

20

2707/2005, disponibilă pe site-ul www.scj.ro 352 341

Î.C.C.J., Secția penală, dec. Nr. 4333/

20

2005, disponibilă pe site-ul www.scj.ro

sources:

- 1 4,309 words / 22% - Internet from 28-Sep-2016 12:00AM
es.scribd.com
- 2 724 words / 4% - Internet from 31-Aug-2016 12:00AM
www.scribd.com
- 3 447 words / 2% - Internet from 16-Dec-2012 12:00AM
www.anagov.ro
- 4 295 words / 2% - Internet from 09-Feb-2011 12:00AM
www.hivromania.ro
- 5 273 words / 1% - Internet from 12-Jan-2013 12:00AM
www.academiadepolitie.ro
- 6 262 words / 1% - Internet from 13-Jun-2013 12:00AM
legal.firm.ro
- 7 246 words / 1% - Internet from 23-Oct-2012 12:00AM
www.canah-shop.ro
- 8 239 words / 1% - Internet from 17-Jun-2009 12:00AM
www.scj.ro
- 9 217 words / 1% - Internet from 17-Jan-2013 12:00AM
www.aicea.ro

- 10 187 words / 1% - Internet from 17-Jun-2009 12:00AM

www.scj.ro

11 182 words / 1% - Internet from 11-Jul-2016 12:00AM
www.scribd.com

12 182 words / 1% - Internet from 07-Dec-2015 12:00AM
www.avocat-brasov.org

13 175 words / 1% - Internet from 30-May-2014 12:00AM
carusel.org

14 175 words / 1% - Internet from 09-Dec-2006 12:00AM
www.alternativesociale.ro

15 161 words / 1% - Internet from 21-Jul-2015 12:00AM
www.unibuc.ro

16 138 words / 1% - Internet from 24-Oct-2012 12:00AM
if.politiaromana.ro

17 133 words / 1% - Internet from 23-Jun-2011 12:00AM
www.euroavocatura.ro

18 130 words / 1% - Internet from 23-Jul-2016 12:00AM
documents.tips

19 121 words / 1% - Internet from 22-Oct-2015 12:00AM
legislatie.just.ro

20 116 words / 1% - Internet from 21-Apr-2011 12:00AM
jls.upa.ro

21 81 words / < 1% match - Internet from 11-Feb-2014 12:00AM
noiprieteni.ro

22 77 words / < 1% match - Internet from 14-Jun-2013 12:00AM
www.avocatconsultanta.ro

23 69 words / < 1% match - Internet from 07-Dec-2015 12:00AM
www.avocat-brasov.org

- 24 63 words / < 1% match - Internet from 21-Feb-2015 12:00AM
www.rasfoiesc.com
-
- 25 61 words / < 1% match - Internet from 03-Apr-2014 12:00AM
vargan.ro
-
- 26 50 words / < 1% match - Internet from 05-Mar-2016 12:00AM
www.cyberlaw.ro
-
- 27 48 words / < 1% match - Internet from 14-Feb-2011 12:00AM
bethlengabor.ro
-
- 28 47 words / < 1% match - Internet from 10-May-2015 12:00AM
217.156.59.1
-
- 29 41 words / < 1% match - Internet from 08-Feb-2014 12:00AM
www.rasfoiesc.com
-
- 30 37 words / < 1% match - Internet from 30-Dec-2010 12:00AM
antidrog.weboas.ro
-
- 31 37 words / < 1% match - Internet from 25-Oct-2011 12:00AM
juridice.ro
-
- 32 35 words / < 1% match - Internet from 19-Oct-2006 12:00AM
www.ana.gov.ro
-
- 33 34 words / < 1% match - Internet from 05-Jun-2012 12:00AM
www.a-doua-sansa.ro
-
- 34 32 words / < 1% match - Internet from 17-Jul-2006 12:00AM
www.ancpi.ro
-
- 35 24 words / < 1% match - Internet from 28-Sep-2016 12:00AM
es.scribd.com
-
- 36 24 words / < 1% match - Internet from 29-Mar-2015 12:00AM
www.notarsuceava.ro
-
- 37 22 words / < 1% match - Internet from 29-Oct-2012 12:00AM
www.consult-avocat.ro
-

- 38 21 words / < 1% match - Internet from 02-Sep-2014 12:00AM
www.antidrogiasi.ro
-
- 39 18 words / < 1% match - Internet from 23-Feb-2014 12:00AM
dorin.ciuncan.com
-
- 40 17 words / < 1% match - Internet from 07-Jul-2014 12:00AM
www.jurisprudenta.com
-
- 41 16 words / < 1% match - Internet from 13-Feb-2014 12:00AM
curteadeapelcluj.eu
-
- 42 16 words / < 1% match - Internet from 24-Jun-2006 12:00AM
proiectsisf.mai.gov.ro
-
- 43 15 words / < 1% match - Internet from 12-Jan-2015 12:00AM
carusel.org
-
- 44 15 words / < 1% match - Publications
[ANGHEL, Răzvan. "Asigurarea unui termen previzibil şi rezonabil de soluţionare a proceselor în care se aplicănoul Cod de procedură civilă. Mijloace administrative şi legale de management al cauzelor". Romanian Journal of Marketing. 2015.](#)
-
- 45 14 words / < 1% match - Internet from 13-Nov-2015 12:00AM
www.arduph.ro
-
- 46 12 words / < 1% match - Internet from 07-Jul-2015 12:00AM
www.raspunsurijuridice.ro
-
- 47 11 words / < 1% match - Internet from 28-Nov-2013 12:00AM
rhm.ro
-
- 48 11 words / < 1% match - Internet from 15-Apr-2009 12:00AM
www.usm.md
-
- 49 11 words / < 1% match - Internet from 04-Jul-2014 12:00AM
www.iccj.ro
-
- 50 10 words / < 1% match - Internet from 28-Mar-2015 12:00AM
avocatmuscalu.ro
-
- 51 10 words / < 1% match - Internet from 29-Dec-2012 12:00AM
dorin.ciuncan.com

52

10 words / < 1% match - Internet from 04-Jul-2014 12:00AM
www.csm1909.ro

53

10 words / < 1% match - Internet from 19-Oct-2006 12:00AM
www.ana.gov.ro

54

9 words / < 1% match - Internet from 12-Oct-2010 12:00AM
www.droguri101.ro

55

9 words / < 1% match - Internet from 23-Feb-2014 12:00AM
dorin.ciuncan.com

56

9 words / < 1% match - Internet from 17-Oct-2006 12:00AM
parohiamacin4.go.ro

57

9 words / < 1% match - Internet from 04-Aug-2012 12:00AM
www.referateonline2.com

58

9 words / < 1% match - Internet from 16-Jan-2015 12:00AM
www.tribunajuridica.eu

59

8 words / < 1% match - Internet from 03-Nov-2013 12:00AM
penal.licitatiijuridice.ro

60

8 words / < 1% match - Internet from 06-Jul-2016 12:00AM
lege5.ro

61

8 words / < 1% match - Internet from 19-Oct-2006 12:00AM
www.ana.gov.ro

62

8 words / < 1% match - Internet from 19-Oct-2006 12:00AM
www.ana.gov.ro

63

7 words / < 1% match - Internet from 07-May-2009 12:00AM
www.dscllex.ro